

แผนปฏิบัติการ ด้านโคเนื้อ **5** ปี พ.ศ. 2566 - 2570

โดย
กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กรกฎาคม 2566

คำนำ

จากแผนยุทธศาสตร์โคเนื้อ กรมปศุสัตว์ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออกในภูมิภาค” โดยมีประเด็นแนวทางการพัฒนา 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) การรักษาดลาดการบริโภคเนื้อโคไทย 2) การกระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ และ 3) การบริหารจัดการฟาร์มอาหารสัตว์และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ ซึ่งได้กำหนดกลยุทธ์ รวมถึงมาตรการต่าง ๆ ภายใต้โครงสร้างสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ด้านเทคโนโลยี 2) ด้านการบริหารจัดการ และ 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อของประเทศไทยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560 – 2564) สามารถวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อให้มีความยั่งยืน สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการค้าโลกใหม่ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวในด้านการผลิต และการค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากการสังเคราะห์ SWOT โคเนื้อไทยในสถานการณ์ปัจจุบันขณะนั้น แนวโน้มข้างหน้าของอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย นำไปสู่การเสนอแนวทางและมาตรการที่ต้องเร่งดำเนินการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและส่งผลให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งจากการดำเนินงาน ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โคเนื้อดังกล่าว ในระยะ 5 ปี ที่ผ่านมา พบว่า สามารถดำเนินการได้บรรลุตัวชี้วัดที่กำหนดทั้ง 3 ประเด็นการพัฒนา กล่าวคือ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การรักษาดลาด การบริโภคเนื้อโคไทย กำหนดตัวชี้วัด 1) ผลิตโคเนื้อเพื่อการบริโภคให้เพียงพอ 1.2 ล้านตัว/ปี ดำเนินการได้ 1.373 ล้านตัว/ปี 2) คนไทยบริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 3.0 กก./คน/ปี ดำเนินการได้ 3.92 กก./คน/ปี ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การกระตุ้น การเพิ่มประชากรโคเนื้อ กำหนดตัวชี้วัด อัตราการเพิ่มประชากรโคเนื้อ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี ดำเนินการ ได้ร้อยละ 14.41 (ภาพรวม 5 ปี) และประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการฟาร์มอาหารสัตว์และอาหารสัตว์ สำหรับโคเนื้อ กำหนดตัวชี้วัด ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อในทุกกระบวนการอย่างน้อยร้อยละ 10 ดำเนินการได้ร้อยละ 10 ตามที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม ในระยะเวลาที่ผ่านมาเกิดปัญหาที่เป็นผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในหลายด้าน เช่น ปัญหาโรคอุบัติใหม่ (ลัมปี สกิน) ปัญหาความผันผวนของราคาซื้อขายโคเนื้อ เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดแหล่งเงินทุนในการพัฒนาอาชีพ รวมทั้งมีการนำเข้าเนื้อโคที่เพิ่มขึ้นจากความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย หรือ Thailand-Australia Free Trade Agreement (TAFTA) ซึ่งเนื้อโคเป็นสินค้าอ่อนไหว และมีการลดภาษีเป็น 0 ในปี 2563 อีกทั้งได้สิ้นสุดการใช้มาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguards: SSG) ภายใต้ความตกลงดังกล่าวในวันที่ 31 ธันวาคม 2563 ส่งผลให้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นมา เนื้อโคที่นำเข้าจากออสเตรเลีย จะไม่มีภาษีและไม่มีจำกัดปริมาณการนำเข้าอีกต่อไป เกษตรกรหลายรายจำหน่ายโคออกจากฟาร์มทั้งหมด เกษตรกรรายใหม่ลังเลไม่กล้าเริ่มต้นการเลี้ยงโคเนื้อ ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อการประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ และระบบเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ นอกจากนี้ยังมีการลักลอบใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหารสัตว์อยู่เนืองๆ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของตลาดส่งออก จึงจำเป็นต้องดำเนินการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อให้มีรายได้ที่มั่นคง และสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนในสาขาปศุสัตว์ด้วยความภาคภูมิใจในอาชีพ

กรมปศุสัตว์ ได้แต่งตั้งคณะทำงานทบทวนและจัดทำยุทธศาสตร์โคเนื้อ ซึ่งมีหน้าที่ในการทบทวนและจัดทำยุทธศาสตร์โคเนื้อ จัดทำแผนงาน โครงการตามยุทธศาสตร์โคเนื้อตามนโยบายเสนอคณะกรรมการนโยบายพัฒนาโคเนื้อ กระบือ และผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พิจารณาเห็นชอบ ขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านโคเนื้อ และผลิตภัณฑ์ ให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกำกับ ติดตามการดำเนินงาน และรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน รวมถึงสามารถแต่งตั้งคณะทำงานย่อยเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร ซึ่งคณะทำงานฯ ได้จัดประชุมระดมสมองจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านโคเนื้อ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการที่มีประสบการณ์จากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมครบถ้วน ดำเนินการรวบรวมและจัดทำร่างแผนปฏิบัติการโคเนื้อ พร้อมนำเสนอให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาให้ข้อคิดเห็นต่อร่างแผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อดังกล่าว ในนามของกรมปศุสัตว์ ขอขอบคุณคณะทำงานฯ ของกรมปศุสัตว์ทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่ได้ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

กองส่งเสริมและพัฒนากิจการปศุสัตว์

กรกฎาคม 2566

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

1. สถานการณ์ด้านการผลิตและการตลาดโคเนื้อของโลก	1
1.1 สถานการณ์ปี 2565	1
1.2 แนวโน้มปี 2566	3
2. สถานการณ์การผลิตและการตลาดโคเนื้อของประเทศไทย	5
2.1 สถานการณ์ปี 2565	5
2.2 แนวโน้มปี 2566	7
3. สถิติการผลิตปศุสัตว์ของประเทศไทย	8
3.1 สถานการณ์การผลิตโคเนื้อปี 2565	8
3.2 ข้อมูลการบริโภค	11
3.3 ระบบการตลาด	11
3.4 ราคา	11
4. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตและการค้าโคเนื้อ และเนื้อโคของไทย	12
4.1 การผลิต	12
4.2 การนำเข้าและส่งออก	12

5. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพในการประเมินสถานการณ์โคเนื้อ (SWOT Analysis)	14
5.1 จุดแข็ง (Strengths)	14
5.2 จุดอ่อน (Weaknesses)	15
5.3 โอกาส (Opportunities)	16
5.4 อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)	16
6. แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ กรมปศุสัตว์ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	18
6.1 วิสัยทัศน์	18
6.2 พันธกิจ	18
6.3 วัตถุประสงค์	19
6.4 เป้าหมายและตัวชี้วัด	19
6.5 เป้าหมายระยะ 10 ปี (ปี 2561-2570)	19
6.6 แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 3 ประเด็นการพัฒนา	19
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 รักษาและขยายตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย	20
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ผลักดันการเพิ่มปริมาณและคุณภาพโคเนื้อ	23
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารโคเนื้อ	27
หน่วยงาน/องค์กรขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	29
โครงการและกิจกรรม ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	54

1.

สถานการณ์ด้านการผลิตและการตลาดโคเนื้อของโลก

1.1 สถานการณ์ปี 2565

1.1.1 ด้านการผลิต

ปี พ.ศ. 2561- 2565 การผลิตเนื้อโคของโลกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.50 ต่อปี โดยในปี 2565 มีการผลิตปริมาณ 59.372 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 58.371 ล้านตัน ของปี 2564 ร้อยละ 1.71 ผู้ผลิตสำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา 12.820 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ บราซิล 10.350 ล้านตัน และ จีน 7.125 ล้านตัน โดยการผลิตของประเทศดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 0.68 ร้อยละ 6.15 และร้อยละ 2.08 ตามลำดับ และการผลิตรวมของประเทศดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51 ของการผลิตทั้งหมดของโลก

ตารางที่ 1 ปริมาณการผลิตเนื้อโคของโลก ปี 2561 - 2566

หน่วย : ล้านตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2561	2562	2563	2564	2565*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2566**
สหรัฐอเมริกา	12.256	12.385	12.389	12.734	12.820	1.18	12.017
บราซิล	9.975	10.050	9.975	9.750	10.350	0.44	10.450
จีน	6.440	6.670	6.720	6.980	7.125	2.51	7.500
สหภาพยุโรป	7.067	6.964	6.882	6.865	6.820	-0.85	6.700
อินเดีย	4.240	4.270	3.760	4.195	4.350	0.34	4.425
อาร์เจนตินา	2.050	3.125	3.170	3.000	3.080	8.04	3.050
อื่นๆ	15.812	15.063	14.762	14.847	15.187	-0.95	15.102
รวม	57.840	58.527	57.658	58.371	59.372	0.50	59.244

หมายเหตุ : *ประมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา : Livestock and Poultry, World Markets and Trade. USDA Foreign Agricultural Service, October 2022

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมปศุสัตว์ (2565)

1.1.2 ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ระหว่างปี 2561 – 2565 ปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อโคในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.63 ต่อปี โดยการบริโภคเนื้อโคในปี 2565 มีปริมาณ 56.961 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 56.865 ล้านตัน ของปี 2564 ร้อยละ 0.17 ประเทศที่มีการบริโภคมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา 12.712 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ จีน 10.245 ล้านตัน และบราซิล 7.471 ล้านตัน โดยการบริโภคของจีนเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 2.58 ขณะที่การบริโภคของบราซิลลดลงร้อยละ 0.28 และการบริโภครวมของประเทศดังกล่าว คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 53 ของการบริโภคเนื้อโคทั้งหมดของโลก

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี
พ.ศ. 2566 – 2570
กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อ-กระบือ
กองส่งเสริมและพัฒนากิจการปศุสัตว์

ตารางที่ 2 ปริมาณการบริโภคเนื้อโคของโลก ปี 2561 - 2566

หน่วย : ล้านตันน้ำหนักรวม

ประเทศ	2561	2562	2563	2564	2565*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2566**
สหรัฐอเมริกา	12.181	12.409	12.531	12.712	12.712	1.10	12.185
จีน	7.808	8.826	9.485	9.987	10.245	6.90	10.330
บราซิล	8.000	7.779	7.486	7.492	7.471	-1.73	7.547
สหภาพยุโรป	6.753	6.698	6.518	6.512	6.505	-1.02	6.450
อินเดีย	2.729	2.776	2.476	2.798	2.875	1.13	2.950
อาร์เจนตินา	2.568	2.379	2.366	2.273	2.316	-2.49	2.305
อื่นๆ	15.450	15.380	15.198	15.091	14.837	-0.99	15.079
รวม	55.489	56.247	56.060	56.865	56.961	0.63	56.846

หมายเหตุ : *ประมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา : Livestock and Poultry, World Markets and Trade. USDA Foreign Agricultural Service, October 2022

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมปศุสัตว์ (2565)

(2) การส่งออก

ปี 2561- 2565 การส่งออกเนื้อโคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.99 ต่อปี โดยในปี 2565 มีการส่งออกเนื้อโค 12.285 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 11.445 ล้านตัน ของปี 2564 ร้อยละ 7.34 ประเทศที่ส่งออกมากที่สุด คือ บราซิล 2.950 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 1.620 ล้านตัน และอินเดีย 1.475 ล้านตัน โดยการส่งออกเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 27.16 ร้อยละ 3.78 และร้อยละ 5.58 ตามลำดับ และการส่งออกรวมของประเทศดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49 ของการส่งออกเนื้อโคทั้งหมดของโลก

ตารางที่ 3 ปริมาณการส่งออกเนื้อโคของโลก ปี 2561 - 2566

หน่วย : ล้านตันน้ำหนักรวม

ประเทศ	2561	2562	2563	2564	2565*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2566**
บราซิล	2.021	2.314	2.539	2.320	2.950	7.89	2.975
สหรัฐอเมริกา	1.433	1.373	1.338	1.561	1.620	3.81	1.393
อินเดีย	1.511	1.494	1.284	1.397	1.475	-1.15	1.475
ออสเตรเลีย	1.582	1.739	1.473	1.291	1.300	-6.67	1.510
อาร์เจนตินา	0.501	0.763	0.818	0.735	0.770	8.57	0.750
สหภาพยุโรป	0.736	0.701	0.714	0.674	0.700	-1.39	0.650
อื่นๆ	2.852	2.994	3.070	3.467	3.470	5.54	3.383
รวม	10.636	11.378	11.236	11.445	12.285	2.99	12.136

หมายเหตุ : *ประมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา : Livestock and Poultry, World Markets and Trade. USDA Foreign Agricultural Service, October 2022

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมปศุสัตว์ (2565)

2

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี

พ.ศ. 2566 – 2570

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อ-กระบือ
กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

(3) การนำเข้า

ปี พ.ศ. 2561- 2565 การนำเข้าเนื้อโคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.49 ต่อปี โดยในปี 2565 มีการนำเข้าเนื้อโคปริมาณ 9.912 ล้านตัน ลดลงจากปริมาณ 9.933 ล้านตันของปี 2564 ร้อยละ 0.21 ประเทศที่นำเข้ามากที่สุด คือ จีน 3.140 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 1.537 ล้านตัน และญี่ปุ่น 0.800 ล้านตัน โดยการนำเข้าของจีนและสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 3.84 และร้อยละ 1.25 ตามลำดับ ขณะที่การนำเข้าของญี่ปุ่นลดลงร้อยละ 0.87 และการนำเข้ารวมของประเทศดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55 ของการนำเข้าเนื้อโคทั้งหมดของโลก

ตารางที่ 4 ปริมาณการนำเข้าเนื้อโคของโลก ปี 2561 – 2566

หน่วย : ล้านตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2561	2562	2563	2564	2565*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2566**
จีน	1.369	2.177	2.781	3.024	3.140	22.00	2.850
สหรัฐอเมริกา	1.360	1.387	1.515	1.518	1.537	3.41	1.520
ญี่ปุ่น	0.840	0.853	0.832	0.807	0.800	-1.52	0.805
เกาหลีใต้	0.515	0.550	0.549	0.588	0.610	4.14	0.620
ชิลี	0.308	0.347	0.342	0.464	0.410	9.01	0.410
สหภาพยุโรป	0.422	0.435	0.350	0.321	0.385	-4.76	0.400
อื่นๆ	3.508	3.334	3.317	3.211	3.030	-3.25	3.080
รวม	8.322	9.083	9.686	9.933	9.912	4.49	9.685

หมายเหตุ : *ประมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา : Livestock and Poultry, World Markets and Trade. USDA Foreign Agricultural Service, October 2022

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมปศุสัตว์ (2565)

1.2 แนวโน้มปี 2566

1.2.1 ด้านการผลิต

ปี 2566 คาดว่าการผลิตเนื้อโคจะมีปริมาณ 59.244 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 0.22 ผู้ผลิตรายใหญ่ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 12.017 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ บราซิล 10.450 ล้านตันและจีน 7.500 ล้านตัน โดยแนวโน้มการผลิตของจีนและบราซิล เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.26 และร้อยละ 0.97 ตามลำดับ สำหรับสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป การผลิตมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 6.26 และร้อยละ 1.76 ตามลำดับ

1.2.2 ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี 2566 คาดว่าจะมีการบริโภคเนื้อโค ปริมาณ 56.846 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 0.20 สหรัฐอเมริกามีการบริโภคมากที่สุด ปริมาณ 12.185 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ จีน 10.330 ล้านตัน และบราซิล 7.547 ล้านตัน โดยแนวโน้มการบริโภคของจีนและบราซิล เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.83 และร้อยละ 1.02 ตามลำดับ สำหรับสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป การบริโภคมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 4.15 และร้อยละ 0.85 ตามลำดับ

(2) การส่งออก

ปี 2566 คาดว่าจะมีการส่งออกเนื้อโคปริมาณ 12.136 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 1.21 โดยบราซิลส่งออกมากที่สุด ปริมาณ 2.975 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ ออสเตรเลีย 1.510 ล้านตัน และอินเดีย 1.475 ล้านตัน ออสเตรเลีย มีการส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุดร้อยละ 16.15 ขณะที่สหรัฐอเมริกา ส่งออกปริมาณ 1.39 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 14.01

(3) การนำเข้า

ปี 2566 คาดว่าจะมีการนำเข้าเนื้อโคของโลก 9.685 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 2.29 โดยจีนนำเข้ามากที่สุด ปริมาณ 2.850 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 1.520 ล้านตัน และญี่ปุ่น 0.805 ล้านตัน การนำเข้าของจีนและสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มที่ลดลงร้อยละ 9.24 และร้อยละ 1.11 ตามลำดับ ขณะที่การนำเข้าของญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.63 และร้อยละ 3.90 ตามลำดับ

สถานการณ์การผลิตและการตลาดโคเนื้อของประเทศไทย

2.1 สถานการณ์ปี 2565

2.1.1 ด้านการผลิต

ในปี 2561 – 2565 การผลิตโคเนื้อของไทยมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 1.24 ต่อปี โดยลดลงในช่วงปี 2563 – 2564 เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ คือ ลัมปี สกิน ทำให้ผลผลิตบางส่วนเสียหาย ขณะที่บางส่วนไม่สามารถเคลื่อนย้ายเข้าสู่โรงฆ่าและไม่สามารถจำหน่ายได้ สำหรับปี 2565 ปริมาณการผลิต จำนวน 1.424 ล้านตัว เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 0.780 ล้านตัว ของปี 2564 ร้อยละ 82.48 เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดคลี่คลายและภาครัฐมีการส่งเสริมการเลี้ยงโคแก่เกษตรกร ประกอบกับราคาอยู่ในเกณฑ์ดี และตลาดยังมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง จึงจูงใจให้เกษตรกรมีการเลี้ยงเพิ่มขึ้น

2.1.2 การตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี 2561 – 2565 ความต้องการบริโภคเนื้อโคของไทยเพิ่มร้อยละ 0.15 ต่อปี เนื่องจากปี 2563 ผลกระทบจากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และมีโรคระบาดลัมปี สกิน ในช่วงปี 2563 – 2564 ทำให้ปริมาณเนื้อโคในตลาดมีปริมาณน้อย กระทั่งกับปริมาณความต้องการของตลาดภายในประเทศ ซึ่งปี 2565 คาดว่า ปริมาณความต้องการประมาณ 251 พันตัน เพิ่มขึ้นจาก 154 พันตัน ของปี 2564 ร้อยละ 62.81 จากการผ่อนคลายมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ความต้องการของธุรกิจร้านอาหาร โรงแรมและการท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น

(2) การส่งออก

ปี 2561 – 2565 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกโคมีชีวิตของไทยมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 13.11 และร้อยละ 8.99 ต่อปี ตามลำดับ ส่วนใหญ่ส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ เวียดนาม สปป.ลาว และบางส่วนส่งต่อไปยังจีน โดยในปี 2565 การส่งออกโคมีชีวิต คาดว่ามีปริมาณ 0.159 ล้านตัว มูลค่า 3,300 ล้านบาท ลดลงจากปริมาณ 0.198 ล้านตัว มูลค่า 3,521 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 19.83 และร้อยละ 6.28 ตามลำดับ เนื่องจากผลกระทบจากการที่จีนประกาศมาตรการป้องกันโรคโควิด-19 (Zero Covid) รวมทั้งปัญหาโรคระบาดสัตว์และมาตรการห้ามเคลื่อนย้าย ตลอดจนปริมาณความต้องการของตลาดภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น กระทั่งต่อการส่งออก

ปี 2561 – 2565 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ของไทย มีแนวโน้มลดลงในอัตราร้อยละ 7.49 และร้อยละ 13.69 ต่อปี ตามลำดับ โดยในปี 2565 การส่งออกเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ คาดว่ามีปริมาณ 63 ตัน มูลค่า 27 ล้านบาท ปริมาณลดลงจาก 91 ตันของปี 2564 ร้อยละ 31.20 ขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 19 ล้านบาท ของปี 2564 ร้อยละ 38.22

(3) การนำเข้า

ปี 2561 – 2565 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าโคมีชีวิตของไทยมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 24.29 และร้อยละ 8.50 ต่อปี โดยในปี 2565 การนำเข้าโคมีชีวิต คาดว่ามีปริมาณ 0.156 ล้านตัว มูลค่า 2,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 0.004 ล้านตัว มูลค่า 371 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้น 37 เท่า และ 5 เท่า ตามลำดับเนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 คลี่คลายลงโดยการนำเข้าโคมีชีวิตของไทยทั้งหมดเป็นการนำเข้าเพื่อการส่งออก

ปี 2561 – 2565 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.33 และร้อยละ 26.61 ต่อปี โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเนื้อโคจากประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ส่วนใหญ่นำเข้าเพื่อการบริโภคและเป็นวัตถุดิบแปรรูปเพื่อส่งออก สำหรับผลิตภัณฑ์นำเข้าจากประเทศอินเดีย นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย โดยในปี 2565 คาดว่านำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ปริมาณ 25,500 ตัน มูลค่า 7,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 22,850 ตัน มูลค่า 4,697 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.60 และร้อยละ 49.03 ตามลำดับ

(4) ราคา

(4.1) ราคาที่เกษตรกรขายได้

ปี 2561 – 2565 ราคาโคมีชีวิตที่เกษตรกรขายได้มีแนวโน้มสูงขึ้นร้อยละ 2.89 ต่อปี โดยในปี 2565 โคมีชีวิตที่เกษตรกรขายได้ คาดว่า มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 99.76 บาท สูงขึ้นจากกิโลกรัมละ 96.54 บาท ของปี 2564 ร้อยละ 3.33 เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คลี่คลายลง ทำให้ความต้องการของธุรกิจร้านอาหาร โรงแรม และการท่องเที่ยว มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น

(4.2) ราคาส่งออก

ปี 2561 – 2565 ราคาส่งออกโคมีชีวิตมีแนวโน้มสูงขึ้นร้อยละ 4.74 ต่อปี ในขณะที่ราคาส่งออกเนื้อโคและผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มลดลงในอัตราร้อยละ 6.70 ต่อปี โดยในปี 2565 คาดว่าราคาส่งออกโคมีชีวิต ตัวละ 20,817 บาท สูงขึ้นจากตัวละ 17,807 บาท ของปี 2564 ร้อยละ 16.90 และราคาส่งออกเนื้อโคและผลิตภัณฑ์กิโลกรัมละ 427.42 บาท สูงขึ้นจากกิโลกรัมละ 212.76 บาท ของปี 2564 ประมาณ 1 เท่า

(4.3) ราคานำเข้า

ปี 2561 – 2565 ราคานำเข้าโคมีชีวิต เนื้อโคและผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มสูงขึ้นร้อยละ 20.85 และ ร้อยละ 5.22 ต่อปี ตามลำดับ โดยในปี 2565 คาดว่าราคานำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์กิโลกรัมละ 274.50 บาท สูงขึ้นจากกิโลกรัมละ 205.55 บาท ของปี 2564 ร้อยละ 33.55 ทั้งนี้ เนื้อโคที่นำเข้าส่วนใหญ่เป็นเนื้อโคคุณภาพ ซึ่งการผลิตเนื้อโคคุณภาพสำหรับตลาดบนในประเทศมีไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภค

2.2 แนวโน้มปี 2566

2.2.1 ด้านการผลิต

ปี 2566 คาดว่ามีปริมาณการผลิต 1.495 ล้านตัว หรือ 251 พันตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2565 ร้อยละ 4.96 เนื่องจากความต้องการของตลาดในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คลี่คลายลง ทำให้ธุรกิจภาคบริการ และการท่องเที่ยวสามารถดำเนินการได้ตามปกติ รวมถึงภาครัฐมีโครงการที่ช่วยสนับสนุนการเลี้ยงโคเนื้อ และการขยายตลาดส่งออกสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีนและเวียดนาม ทำให้แนวโน้มการผลิตเพิ่มขึ้น

(1) ความต้องการบริโภค

โคเนื้อที่ผลิตได้จะใช้บริโภคในประเทศร้อยละ 97 โดยปี 2566 คาดว่าการบริโภคจะเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คลี่คลายลง ทำให้ธุรกิจภาคบริการ การท่องเที่ยว และร้านอาหารสามารถดำเนินการได้ตามปกติ และการเพิ่มของจำนวนประชากร ทำให้ความต้องการบริโภคเนื้อโคเพิ่มขึ้น

(2) การส่งออก

ปี 2566 คาดว่าการส่งออกโคมีชีวิต เนื้อโคและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปี 2565 เนื่องจากมีความต้องการโคมีชีวิตจากประเทศเวียดนามและจีนเพิ่มขึ้น รวมถึงความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น

(3) การนำเข้า

ปี 2566 คาดว่าการนำเข้าโคมีชีวิต เนื้อโคและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปี 2565 จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คลี่คลายลง ทำให้ธุรกิจภาคบริการ และร้านอาหารสามารถดำเนินการได้ ทำให้ความต้องการบริโภคเนื้อโคคุณภาพจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น เกษตรกรมีแรงจูงใจในการเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น

(4) ราคา

(4.1) ราคาที่เกษตรกรขายได้ ปี 2566 คาดว่าราคาจะใกล้เคียงกับปี 2565 เนื่องจากราคาปัจจัยการผลิตปรับเพิ่มขึ้น เกษตรกรต้องบริหารจัดการราคาจำหน่ายให้สอดคล้องกับความต้องการบริโภคเนื้อโคในประเทศ

(4.2) ราคาส่งออก และราคานำเข้า ปี 2566 คาดว่าราคาส่งออกโคมีชีวิตจะสูงขึ้น ส่วนราคาส่งออกเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ และราคานำเข้าโคมีชีวิต เนื้อโคและผลิตภัณฑ์ คาดว่าจะใกล้เคียงกับปี 2565

3.

สถิติการผลิตปศุสัตว์ของประเทศไทย

3.1 สถานการณ์การผลิตโคเนื้อปี 2565

3.1.1 จำนวนโคเนื้อและผู้เลี้ยงโคเนื้อ ปี 2565 จำแนกเป็นรายเขตปศุสัตว์ ปริมาณโคเนื้อในประเทศ มีจำนวน 9,394,111 ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง รวม 1,413,395 ครัวเรือน เฉลี่ย 6.65 ตัวต่อครอบครัว ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีก่อนๆ โดยเขต 3 มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุด ร้อยละ 33.24 รองลงมาคือ เขต 4 เขต 7 เขต 6 เขต 8 เขต 5 เขต 9 เขต 2 และเขต 1 ร้อยละ 22.83 11.85 8.21 7.52 7.31 4.56 2.36 และ 2.13 ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรผู้เลี้ยงมากที่สุดคือ เขต 3 ร้อยละ 40.36 รองลงมาคือ เขต 4 เขต 8 เขต 9 เขต 5 เขต 7 เขต 6 เขต 2 และเขต 1 ตามลำดับ ดังนั้น จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่าเขตปศุสัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่มีสัดส่วนจำนวนตัวต่อครอบครัวมากที่สุดคือ เขต 7 ประมาณ 17.46 ตัว/ครัวเรือน

ตารางที่ 5 จำนวนโคเนื้อและผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำแนกเป็นรายเขตปศุสัตว์ ปี 2565

เขตปศุสัตว์	เกษตรกร (ราย)		โคเนื้อ (ตัว)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	1,413,395	100.00	9,394,111	100.00
เขต 1	14,152	1.00	199,908	2.13
เขต 2	20,120	1.42	221,676	2.36
เขต 3	570,393	40.36	3,122,426	33.24
เขต 4	402,145	28.45	2,144,673	22.83
เขต 5	71,796	5.08	686,463	7.31
เขต 6	53,593	3.79	771,231	8.21
เขต 7	63,741	4.51	1,113,003	11.85
เขต 8	122,975	8.70	706,411	7.52
เขต 9	94,480	6.68	428,320	4.56

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2565

3.1.2 จำนวนโคเนื้อและผู้เลี้ยงโค ปี 2565 จำแนกตามประเภทของโคเนื้อ ตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำแนกตามประเภทของโคเนื้อ ปี 2565

เขต ปศุสัตว์	โคพื้นเมือง		โคพันธุ์แท้		โคลูกผสม		โคขุน		รวม	
	จำนวน (ตัว)	ร้อยละ	จำนวน (ตัว)	ร้อยละ	จำนวน (ตัว)	ร้อยละ	จำนวน (ตัว)	ร้อยละ	จำนวน (ตัว)	ร้อยละ
รวม	4,900,711	100.00	141,887	100.00	4,056,274	100.00	295,239	100.00	9,394,111	100.00
เขต 1	55,743	1.14	5,924	4.18	131,818	3.25	6,423	2.18	199,908	2.13
เขต 2	88,741	1.81	3,393	2.39	117,340	2.89	12,202	4.13	221,676	2.36
เขต 3	1,611,092	32.87	40,457	28.51	1,448,752	35.72	22,125	7.49	3,122,426	33.24
เขต 4	981,430	20.03	35,994	25.37	1,098,533	27.08	28,716	9.73	2,144,673	22.83
เขต 5	447,107	9.12	12,364	8.71	222,957	5.50	4,035	1.37	686,463	7.31
เขต 6	407,484	8.31	9,514	6.71	317,075	7.82	37,158	12.59	771,231	8.21
เขต 7	411,885	8.40	18,362	12.94	509,857	12.57	172,899	58.56	1,113,003	11.85
เขต 8	549,075	11.20	11,520	8.12	136,193	3.36	9,623	3.26	706,411	7.52
เขต 9	348,154	7.10	4,359	3.07	73,749	1.82	2,058	0.70	428,320	4.56

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2565

3.1.3 จังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อหนาแน่น จากสถิติจำนวนโคเนื้อของกรมปศุสัตว์ ปี 2565 พบว่า จังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุด 5 อันดับ ซึ่งมีโคเนื้อมากกว่า 5 แสนตัวขึ้นไป จะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบทั้งหมด โดยเป็นจังหวัดในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 3 ทั้งหมด ได้แก่

ลำดับที่ 1	จังหวัดสุรินทร์	โคเนื้อ 579,746 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 2	จังหวัดนครราชสีมา	โคเนื้อ 538,870 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 3	จังหวัดอุบลราชธานี	โคเนื้อ 530,087 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 4	จังหวัดบุรีรัมย์	โคเนื้อ 526,368 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 5	จังหวัดศรีสะเกษ	โคเนื้อ 521,843 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3

3.1.4 โครงสร้างของฝูงโคเนื้อในปี 2565 จากตารางที่ 7 พบว่า สัดส่วนโคเนื้อเพศเมียในฝูงจะมีจำนวนมากกว่าโคเนื้อเพศผู้ คือ มีจำนวนคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 70.50 ในขณะที่เป็นโคเพศผู้เพียงร้อยละ 29.50 และในสัดส่วนของโคเพศเมียจะเป็นโคเพศเมียขนาดอื่นๆ ร้อยละ 52.30 ส่วนแม่พันธุ์ (ตั้งท้องแรกขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 47.70 ส่วนในโคเพศผู้ส่วนใหญ่ จะเป็นโคเพศผู้ทั่วไปทุกขนาด ถึงร้อยละ 89.35 และมีเพียงร้อยละ 10.65 เป็นโคในกระบวนการเลี้ยงขุน

ตารางที่ 7 สัดส่วนโคนือในฝูงจำแนกตามเพศ

รายการ	โคเพศเมีย		โคเพศผู้	
	(ตัว)	ร้อยละ	(ตัว)	ร้อยละ
1. สัดส่วนโคเพศเมียและโคเพศผู้	6,622,539	70.50	2,771,572	29.50
2. สัดส่วนโคเพศเมีย				
2.1 แม่พันธุ์	3,158,626	47.70		
2.1 ลูกโคทุกขนาด	3,463,913	52.30		
3. โคเพศผู้				
3.1 โคเพศผู้ทุกขนาด			2,476,333	89.35
3.2 โคขุน			295,239	10.65a

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2565

3.1.5 เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อฐานรากที่เลี้ยงโคเนื้อไม่เกิน 20 ตัว ปี พ.ศ.2565 จำนวน 1,362,288 ราย (96.38%) เกษตรกรกลุ่มนี้มีความสำคัญที่ภาครัฐจะต้องยกระดับให้มีฐานะความมั่นคงในอาชีพ เกษตรกรต้องมีการรวมตัวเป็นกลุ่มเพื่อเข้าถึงบริการจากภาครัฐ เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือ สหกรณ์ ส่วนที่เหลือเป็นเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อจำนวนมาก ที่สามารถพัฒนาการเลี้ยงให้ได้มาตรฐานฟาร์ม และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดเนื้อโค ระดับประเทศ มี 3 กลุ่ม ได้แก่ เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อตั้งแต่ 21-100 ตัว ต่อรายจำนวน 49,666 ราย (3.51%) เลี้ยงโคเนื้อตั้งแต่ 101-200 ตัวต่อราย จำนวน 1,074 ราย (0.08%) และเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อขนาดใหญ่จำนวนมากกว่า 200 ตัวต่อรายขึ้นไป จำนวน 367 ราย (0.03%) รายละเอียดในตารางที่ 8 ส่วนใหญ่ผ่านการรับรองมาตรฐานฟาร์ม ดังนั้น การวางแผนพัฒนาโคเนื้อของประเทศควรกำหนดตามกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อและเป้าหมายการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตรวมทั้งหาตลาดรองรับผลผลิตโคเนื้อให้สอดคล้องกับเกษตรกรแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 8 โครงสร้างเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อของไทยจำแนกตามพื้นที่ ปี พ.ศ. 2565

เขตปศุสัตว์	เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ปี พ.ศ. 2565 (ราย)				
	1-20 ตัว	21-100 ตัว	101-200 ตัว	>200 ตัว	รวม(ตัว)
รวม	1,362,288 (100.00)	49,666 (100.00)	1,074 (100.00)	367 (100.00)	1,413,395 (100.00)
เขต 1	11,654 (0.86)	2,400 (4.83)	63 (5.87)	35 (9.54)	14,152 (1.00)
เขต 2	18,241 (1.34)	1,830 (3.68)	28 (2.61)	21 (5.72)	20,120 (1.42)

เขตปศุสัตว์	เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ปี พ.ศ. 2565 (ราย)				
	1-20 ตัว	21-100 ตัว	101-200 ตัว	>200 ตัว	รวม(ตัว)
เขต 3	562,227 (41.27)	8,061 (16.23)	88 (8.19)	17 (4.63)	570,393 (40.36)
เขต 4	397,758 (29.2)	4,335 (8.73)	37 (3.45)	15 (4.09)	402,145 (28.45)
เขต 5	65,566 (4.81)	6,171 (12.42)	49 (4.56)	10 (2.72)	71,796 (5.08)
เขต 6	43,206 (3.17)	10,215 (20.57)	145 (13.5)	27 (7.36)	53,593 (3.79)
เขต 7	50,154 (3.68)	12,730 (25.63)	625 (58.19)	232 (63.22)	63,741 (4.51)
เขต 8	120,049 (8.81)	2,886 (5.81)	31 (2.89)	9 (2.45)	122,975 (8.7)
เขต 9	93,433 (6.86)	1,038 (2.09)	8 (0.74)	1 (0.27)	94,480 (6.68)

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2565

3.2 ข้อมูลการบริโภค จากข้อมูลประมาณการบริโภคเนื้อโค 3.24 กก./คน/ปี (ปี 2565) ในขณะที่จำนวนประชากรในปี 2565 ประเทศไทยมีประชากร 66.24 ล้านคน ถ้าตั้งเป้าหมายปริมาณการบริโภคเนื้อต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็นเฉลี่ย 5.00 กก./คน/ปี ในปี 2570 ดังนั้น จะคิดเป็นปริมาณเนื้อโคที่ต้องใช้บริโภคในประเทศจำนวน 331,200,000 กิโลกรัม หรือ 331,200 ตัน คิดเป็นโคเนื้อ จำนวนไม่น้อยกว่า 1,900,000 ตัว (โคเนื้อที่ฆ่าเพื่อการบริโภคในประเทศ น้ำหนักเฉลี่ย 350 กิโลกรัม เปอร์เซ็นต์เนื้อที่ได้ เฉลี่ย 48 เปอร์เซ็นต์ หรือ 168 กิโลกรัม)

3.3 ระบบการตลาด การซื้อขายโคเนื้อในประเทศส่วนใหญ่จะผ่านพ่อค้าคนกลาง คือ ระบบนายฮ้อยที่จะรวบรวมโคจากกลุ่มเกษตรกร หรือเกษตรกรรายย่อยมาขายต่อที่ตลาดนัดปศุสัตว์ที่กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ซึ่งการซื้อขายจะเป็นแบบเหมาตัว และส่วนหนึ่งจะพัฒนาไปสู่ระบบซื้อขายผ่านสหกรณ์ จะมีการซื้อขายโดยการชั่งน้ำหนัก ซึ่งเกษตรกรจะไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบเหมือนการซื้อขายผ่านพ่อค้าคนกลาง

3.4 ราคา เกษตรกรที่เลี้ยงแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกจำหน่ายมักนิยมจำหน่ายเมื่ออายุ 18-24 เดือน ถ้าเป็นโคพันธุ์อเมริกันบราห์มัน โคลูกผสมพื้นเมือง หรือโคพื้นเมืองจะจำหน่ายได้ประมาณ 85-90 บาทต่อกิโลกรัม ทั้งเพศผู้และเพศเมีย ส่วนโคลูกผสมสายเลือดยุโรป และโคลูกผสมพันธุ์ทาจิมะ หรือวากิว เพศผู้จะจำหน่ายได้ราคาสูงกว่าเพศเมีย ที่ 100-110 บาทต่อกิโลกรัม ส่วนเพศเมียจะขายได้ต่ำกว่า คือ ประมาณ 85-90 บาทต่อกิโลกรัม โดยราคาซื้อขายจะแตกต่างกันไปบ้างในแต่ละภูมิภาค และขึ้นกับสภาพของโคในวันจำหน่ายด้วย

4.

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตและการค้าโคเนื้อ และเนื้อโคของไทย

4.1 การผลิต

4.1.1 โรคอุบัติใหม่ ลัมปี สกิน (Lumpy skin disease : LSD) รวมทั้งโรคปากและเท้าเปื่อยระบาดเป็นระยะๆ ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนเพิ่มขึ้นในด้านค่าใช้จ่ายในการป้องกันและรักษา รวมถึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในประเทศ

4.1.2 การผลิตโคเนื้อในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค กรมปศุสัตว์ จึงได้จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น ได้แก่

- โครงการฟาร์มโคเนื้อสร้างอาชีพระยะที่ 1 (พ.ศ. 2558 – 2566)
- โครงการฟาร์มโคเนื้อสร้างอาชีพระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2567)
- โครงการโคบาลบูรพา (พ.ศ. 2560 – 2566)

4.1.3 โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดโคเนื้อรองรับ FTA พ.ศ. 2563 – 2573 (154.09 ล้านบาท) เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตโคเนื้อรองรับความต้องการบริโภคทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน

4.2 การนำเข้าและส่งออก

4.2.1 ปัจจัยบวก

(1) ประเทศผู้ผลิตเนื้อโคของโลกโดยเฉพาะออสเตรเลีย บราซิล สหรัฐอเมริกา ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้การส่งออกเนื้อโคของประเทศดังกล่าวลดลง เป็นโอกาสให้ไทยสามารถส่งออกเนื้อโคได้มากขึ้น โดยเฉพาะในตลาดประเทศอาเซียน

(2) การใช้ประโยชน์การขนส่งทางรถไฟลาว-จีน เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ ทำให้สามารถขยายการส่งออกโคไปจีน ผ่าน สปป.ลาวได้เพิ่มขึ้น

4.2.2 ปัจจัยลบ

(1) การเปิดเขตการค้าเสรี FTA ไทย-ออสเตรเลีย และไทย-นิวซีแลนด์ ตั้งแต่ปี 2564 ราคานำเข้าเนื้อโคคุณภาพต่ำกว่าราคาเนื้อโคคุณภาพในประเทศ ส่งผลกระทบต่อสัดส่วนการตลาดในธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารลดลง

(2) ผลกระทบจากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (Zero Covid) ของจีน ทำให้มีการปิดด่านชายแดนของ สปป.ลาว และมีกระบวนการนำเข้าที่เข้มงวด โดยต้องถูกกักตรวจสอบโรคที่สปป.ลาว ระยะเวลา 45 วัน ก่อนที่จะสามารถส่งออกไปที่จีนได้ และเมื่อไปถึงจีนแล้วจะถูกกักตรวจโรคที่ชายแดน สปป.ลาว – จีน อย่างน้อย 30 วัน ก่อนที่จะนำไปเข้ากระบวนการผลิตที่จีน รวมทั้งการกำหนดให้โคนำเข้าต้องเป็นโคลูกผสมอเมริกันบราห์มันหรือลูกผสมยุโรปทุกสายพันธุ์ต้องมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า 350–400 กิโลกรัม ต้องมีอายุไม่เกิน 4 ปี ปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยและปลอดการใช้สารเร่งเนื้อแดง

(3) นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมโคเนื้อในมณฑลยูนนานเป็นเมืองแห่งโคเนื้อของจีน โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนฝั่งตะวันตกกับเมียนมาร์ ได้แก่ เมืองหลินชาง เมืองเป่าซาน เขตฯ เต๋อหง และเมืองผู่เอ๋อร์ ภายใต้แผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโคเนื้อและแพะเนื้อเป็นอุตสาหกรรมชั้นนำเพื่อกระตุ้นการผลิตในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 85 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด โดยกำหนดปริมาณผลิตเนื้อวัวไว้ที่ 6.80 ล้านตัน และเนื้อแพะ 5.00 ล้านตัน ในปี 2568

(4) มาตรการส่งเสริมการเลี้ยงโคและกระบือเพื่อส่งออกจีนของ สปป.ลาว ที่ใช้ประโยชน์จากการขนส่งทางรถไฟลาว-จีน โดยในปี 2566 มีโควตาการส่งออกโคและกระบือ จำนวน 500,000 ตัวต่อปี (เป็นโควตาเฉพาะ โดยอ้างอิงตามจำนวนสัตว์ที่มีและสามารถรวบรวมในเขตกักกันสัตว์) โดยรัฐบาลจีนออกใบอนุญาตนำเข้าให้ 3 บริษัท ได้แก่ บริษัท เมืองหล้าเจิงคัง พัฒนาอาหารกลีกรรรม จำกัด บริษัท ลาวโกทง พัฒนากลีกรรรม และบริษัท สิบสองปันนาเยชงการค้า

5.

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพในการประเมิน สถานการณ์โคเนื้อ (SWOT Analysis)

จากการรวบรวมข้อมูลศักยภาพและโอกาสโคเนื้อไทยจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านโคเนื้อ ผู้ประกอบการ นักวิชาการที่มีประสบการณ์จากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของคณะทำงานฯ กรมปศุสัตว์ สรุปจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค/ภัยคุกคามอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย ดังนี้

5.1 จุดแข็ง (Strengths)

5.1.1 วิธีชีวิตเกษตรกรสอดคล้องกับระบบการเลี้ยงโคเนื้อ ซึ่งฐานเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ มีจำนวนมากกว่า 1.3 ล้านครัวเรือน และส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 เป็นเกษตรกรรายย่อย ที่ใช้แรงงานในครัวเรือน เลี้ยงโคเนื้อทำให้ง่ายต่อการผลิตต่ำ

5.1.2 แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ในประเทศมีปริมาณมาก รวมทั้งผลพลอยได้จากการเกษตร และจากโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร เช่น มันสำปะหลัง ฟางข้าว ต้นและเปลือกข้าวโพด เปลือกสับปะรด ต้นกล้วยต่างๆ หลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งมีราคาถูกนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ได้ดี นอกจากนี้ยังมีน้ำเสียจากโรงงานแปรรูปมัน น้ำเสียจากโรงงานต่างๆ ซึ่งสามารถแปรสภาพให้เป็นน้ำดีใช้รดแปลงพืชอาหารสัตว์ได้

5.1.3 มีภาครัฐ/สถาบันการศึกษา/สถาบันเกษตรกร/เอกชน ที่เข้มแข็งเพียงพอ สามารถช่วยส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการอย่างรอบด้านซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณและคุณภาพโคเนื้อ มีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเพียงพอสำหรับการตรวจรับรองเพื่อยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานสากล มีงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม的增加ประสิทธิภาพที่เหมาะสม ทั้งการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ (ผสมเทียม การย้ายฝากตัวอ่อน มีการรับรองศูนย์ผลิตน้ำเชื้อเอกชนมาตรฐาน ในอนาคตจะพัฒนาการรับรองศูนย์ผลิตตัวอ่อนมาตรฐานด้วย) เพื่อการผลิตโคเนื้อที่สอดคล้องกับศักยภาพของเกษตรกร และตรงกับความต้องการของตลาด มีเทคโนโลยีด้านการจัดการขุนโค มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอาหารสัตว์ในการผลิตโคเนื้อที่อยู่ในระดับแนวหน้าของอาเซียน”

5.1.4 ความต้องการบริโภคเนื้อโคของผู้บริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5.1.5 โคเนื้อมีความหลากหลายทางพันธุกรรม เป็นข้อดีในการตอบสนองความต้องการเนื้อโคของตลาด ที่มีความต้องการที่หลากหลาย

5.1.6 มีเกษตรกรรุ่นใหม่เข้ามาสู่อาชีพการเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีศักยภาพ มีความรู้ สามารถพัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงได้

5.2 จุดอ่อน (Weaknesses)

5.2.1 โรงฆ่าสัตว์มาตรฐานสากลยังไม่เพียงพอ การตัดแต่งและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังมีน้อย ผู้ประกอบการขาดความรู้ในการจัดการหลังการฆ่า เช่น การเก็บรักษา การตัดแต่งแยกชิ้นส่วนตามการใช้ประโยชน์ การบ่มเนื้อ การพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังมีน้อย ส่วนใหญ่ยังทำลูกชิ้น หรือนิยมบริโภคในรูปเนื้อสด

5.2.2 ปัญหาโรคระบาดสัตว์ (โรคปากและเท้าเปื่อย และโรคล้มปี่ สกีน) ยังมีอยู่ และมีการลักลอบใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหาร เป็นข้อจำกัดการส่งโคมีชีวิตและเนื้อโคไปขายต่างประเทศ (ตลาดโคเนื้อเป็นตลาดเสรีหากอุตสาหกรรมโคเนื้อมีความมาตรฐานที่ชัดเจนจะสามารถสร้างเขตปลอดโรคได้)

5.2.3 การเลี้ยงโคเนื้อต้องลงทุนสูงในระยะเริ่มต้น ใช้ระยะเวลาการเลี้ยงนาน และให้ผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ ต้นทุนอาหารสัตว์สูงกว่าประเทศผู้ผลิตโคเนื้อที่สำคัญ อาทิ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์

5.2.4 ความสามารถในการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำยังมีน้อย

5.2.5 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย จบการศึกษาชั้นพื้นฐาน อายุมาก และยังขาดความรู้หลายเรื่อง เช่น เรื่องการปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อให้ตอบสนองความต้องการของตลาด การพัฒนาฟาร์มให้ได้รับรองมาตรฐาน GAP การนำลูกโคนมเพศผู้มาขุนจำหน่ายเพื่อสร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่า ฯลฯ ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมปริมาณการผลิตและคุณภาพให้สม่ำเสมอได้ อีกทั้งยังขาดความต่อเนื่องของสินค้าที่ออกสู่ตลาด และไม่สามารถบริหารจัดการกลุ่มหรือสร้างเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ขาดอำนาจในการต่อรอง โอกาสประสบความสำเร็จในเชิงธุรกิจจากอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อไม่รวดเร็วนัก

5.2.6 การสร้างตราสัญลักษณ์สินค้า และการประชาสัมพันธ์สร้างค่านิยมในการบริโภคเนื้อโคที่ผลิตในประเทศยังมีน้อย

5.2.7 ขาดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ข้อมูลด้านการตลาด ด้านราคา ข้อมูลเรื่องโรค ข้อมูลด้านโรงฆ่า และอื่นๆ) ส่งผลให้ไม่สามารถนำข้อมูลพื้นฐานที่มีอยู่ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.8 การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเพิ่มปริมาณและคุณภาพโคเนื้อยังมีจำกัด ไม่เพียงพอต่อการเพิ่มปริมาณโคเนื้อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค

5.2.9 โคเนื้อในประเทศไทยมีจำนวนมาก แต่โคที่มีระดับสายเลือดที่มีประสิทธิภาพที่จะให้ลูกโคคุณภาพยังมีจำนวนน้อย

5.2.10 มาตรการและการบังคับใช้การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ยังไม่ครอบคลุม ทำให้การตรวจสอบย้อนกลับไม่สามารถดำเนินการได้ทั้งระบบ

5.3 โอกาส (Opportunities)

5.3.1 โคมีชีวิต เนื้อโค และผลิตภัณฑ์เป็นที่ต้องการของตลาดเอเซีย ชื่อเสียงด้านอาหารไทยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ทำให้มีโอกาสพัฒนาเนื้อโคประเภทพร้อมบริโภคเพื่อการส่งออก สามารถสร้างเอกลักษณ์อาหารไทยโดยใช้เนื้อโคไทย (Thai premium beef brand) และความต้องการบริโภคเนื้อคุณภาพดีเพิ่มขึ้นทั้งจากผู้บริโภคภายในประเทศ และนักท่องเที่ยว

5.3.2 ความต้องการโคเนื้อ และเนื้อโคเพิ่มมากขึ้นในทุกระดับตลาดทั้งจากในและต่างประเทศ จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ประกอบกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของไทยสามารถเป็นศูนย์กลางการค้าโคเนื้อของเอเซีย อีกทั้งประเทศไทยไม่มีข้อขัดแย้งทางการเมืองกับกลุ่มประเทศมุสลิม ทำให้มีโอกาสส่งออกเนื้อโคได้ทั่วโลก รวมถึงผลจากการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสพัฒนาการผลิตโคเนื้อในทุกระดับ เพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในเขต ASAEN เพิ่มขึ้น

5.3.3 ตลาดฮาลาลขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยจึงมีโอกาสในการส่งออกเนื้อโคไปยังประเทศในกลุ่มมุสลิมค่อนข้างสูง และมีโอกาสในการพัฒนาโรงฆ่าเพื่อรองรับโคเนื้อเข้าเชือด

5.3.4 โอกาสการร่วมลงทุนในประเทศคู่ค้า โดยใช้ฐานการผลิตในประเทศ หรือลงทุนในต่างประเทศ แต่ใช้ทรัพยากรของประเทศไทยเป็นหลักในลักษณะของความร่วมมือซึ่งกันและกัน เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านต้องการเทคโนโลยีการผลิตของประเทศไทย

5.3.5 หากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สามารถจัดทำสัญญาระยะยาวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการส่งออกโคเนื้อไปสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยผ่าน สปป.ลาว ได้ จะช่วยให้มีการส่งออกโคเนื้อไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนได้อย่างต่อเนื่อง

5.3.6 การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อให้มีมาตรฐาน อาทิ มาตรฐานโรงงานและโรงฆ่าแบบ GMP HACCP และ HALAL รวมทั้งมาตรฐานของการเลี้ยงแบบ GAP และการสร้างเขตปลอดโรค จะทำให้ไทยมีโอกาสส่งออกโคเนื้อมีชีวิต และผลิตภัณฑ์เนื้อโคไปต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะตลาดจีนและตลาดในตะวันออกกลาง

5.3.7 นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเป็นวิสาหกิจชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

5.3.8 นโยบายการเปิดประเทศเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว นโยบาย Sandbox โคเนื้อ เป็นโอกาสในการพัฒนาศักยภาพการผลิตโคเนื้อเพื่อการจำหน่ายเพิ่มขึ้น

5.4 อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)

5.4.1 ปัญหาการลักลอบนำเข้าโคเนื้อมีชีวิต เนื้อโคเถื่อน เครื่องใน และหนังโคเถื่อน จากต่างประเทศ อาจทำให้มีโรคต่างๆ ที่ยังไม่เคยเกิดในประเทศไทยปะปนเข้ามา ถึงแม้จะมีมาตรการควบคุมและปราบปราม แต่ยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ

5.4.2 การนำเข้าเนื้อโค เครื่องในโค และผลิตภัณฑ์ราคาถูกจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อเสถียรภาพราคาโคเนื้อ เนื้อโค เครื่องในโค และผลิตภัณฑ์จากโคเนื้อของประเทศไทย

5.4.3 การลดภาษีภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้มีสินค้าจากประเทศต่างๆ เข้ามาแข่งขันกับสินค้าในประเทศมากขึ้น

5.4.4 การปรับเปลี่ยนนโยบายของประเทศคู่ค้า เช่น ในอดีตจีนนำเข้าโคมีชีวิตแต่ปัจจุบันนำเข้าเนื้อโคและมีมาตรการตรวจสอบที่เข้มงวด หรือสปป.ลาว ที่มีคำสั่งเกี่ยวกับการผลักดัน ส่งเสริมกระบวนการเลี้ยงโค กระบือ เพื่อส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยระบุว่า “ห้ามไม่ให้กรมเลี้ยงสัตว์และการประมง และแผนกกลไกกรรมและป่าไม้ แขวงนครหลวงเวียงจันทน์ อนุญาตนำเข้าวัว ควายมาขุนในระยะสั้นเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่อนุญาตให้นำเข้าวัว ควาย พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ และวัวเล็ก ควายเล็ก อายุไม่เกิน 6 เดือน โดยได้รับการรับรองอย่างถูกต้องตามระเบียบ กฎหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัตถุประสงค์มาปรับปรุงขยายพันธุ์ และส่งเสริมการเลี้ยงวัว ควายในระยะยาว” ซึ่งคำสั่งดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออกโคจากไทยไปยังจีนผ่านลาวได้

5.4.5 หากเกิดอุบัติการณ์โรคระบาดในคนที่มีลักษณะการแพร่ระบาดในวงกว้างและต้องจำกัด การเคลื่อนย้ายของคนเหมือนเช่นโรคโควิด - 19 อาจส่งผลให้ความต้องการและกำลังซื้อของผู้บริโภคทั้งใน และต่างประเทศลดลง

5.4.6 ความต้องการของตลาดโคเนื้อโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศต้องการโคเนื้อที่มาจากฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP แต่เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนาปรับปรุงฟาร์มให้ได้รับการรับรองมาตรฐานดังกล่าว เนื่องจากราคาจำหน่ายโคเนื้อจากฟาร์มที่ได้รับมาตรฐานกับฟาร์มทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน แต่กลับต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มหลายรายการ เช่น ชุดทดสอบ FMD ค่าจ้างสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์ม ฯลฯ

5.4.7 เครื่องจักรกลทางการเกษตร/เทคโนโลยีขนาดย่อมมีราคาแพง

5.4.8 มีการลักลอบการใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหารสัตว์ ส่งผลให้โคเนื้อบางส่วนจากประเทศไทย ไม่สามารถจำหน่ายไปยังต่างประเทศได้

5.4.9 มีการใช้ Hormone Progesterone ในสารฉีดกับโคขุน ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคเนื้อโค

6.

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

ผลจากการสังเคราะห์ SWOT โคเนื้อไทยในสถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มข้างหน้าของอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย คณะทำงานฯ ได้เสนอแนวทางและมาตรการที่ต้องเร่งดำเนินการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและส่งผลให้ประเทศไทย “เป็นศูนย์กลางการผลิต การตลาดเนื้อโค และผลิตภัณฑ์ในอาเซียน+3” โดยมีประเด็นแนวทางในการพัฒนา รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ภายใต้องค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ด้านเทคโนโลยี 2) ด้านการบริหารจัดการ และ 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจ ทั้งนี้ เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) สามารถวางแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อให้มีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการค้าโลกใหม่ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวในด้านการผลิตและการค้าอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ของแผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 10 ปี (พ.ศ. 2561 - 2570) ดังนี้

6.1 วิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางการผลิต การตลาดเนื้อโค และผลิตภัณฑ์ในอาเซียน+3”

6.2 พันธกิจ

6.2.1 สร้างและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านโคเนื้อที่เป็นปัจจุบัน มีความถูกต้องแม่นยำสามารถใช้ประโยชน์ได้จริง เข้าถึงการใช้ประโยชน์ได้ง่าย

6.2.2 เสริมสร้างความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเนื้อโคที่มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และเพียงพอจากระบบการจำหน่ายที่หลากหลายได้มาตรฐาน

6.2.3 ส่งเสริมการพัฒนาด้านการตลาดในประเทศและการส่งออกโคเนื้อ เนื้อโค ผลิตภัณฑ์เนื้อโคและหนังโค ไปตลาดในภูมิภาคและตลาดโลก

6.2.4 สร้างความเข้มแข็งและความสามารถของระบบการผลิตพันธุ์โคต้นน้ำ ด้านพันธุกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสมรรถนะการผลิต ให้มีปริมาณเพียงพอ มีคุณภาพเหมาะสมต่อการสนับสนุนการผลิตในอุตสาหกรรมโคเนื้อทุกระดับ

6.2.5 สร้างความเข้มแข็ง และการยกระดับการผลิตของเกษตรกรรายย่อย เอกชนให้สามารถเลี้ยงโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรมตอบสนองต่อการบริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศสร้างรายได้เพิ่มความสามารถ ลดความยากจนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อได้อย่างยั่งยืน

6.2.6 รับรองระบบโครงสร้างพื้นฐานในกระบวนการแปรรูปโคเนื้อและเนื้อโคที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ มีความสามารถในการบริหารจัดการในกระบวนการฆ่าแล่ ตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโค เครื่องใน การแปรรูปหนังและผลิตภัณฑ์หนังในระดับอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

6.2.7 สร้างความเข้มแข็งขององค์กรภาครัฐ เกษตรกร เอกชน ในการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายหรือสมาคมที่เป็นทางการ ให้สามารถบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้มีความก้าวหน้า และพัฒนาระบบการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับอาเซียน+3

6.2.8 สร้างความเข้มแข็งในการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม มีระบบการติดตามการประเมินผลการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างโคเนื้อทั้งระบบ

6.3 วัตถุประสงค์

6.3.1 เพื่อรักษาเสถียรภาพตลาดการเลี้ยงโคเนื้อและการผลิตเนื้อโคคุณภาพให้เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศและส่งออกในอาเซียน+3

6.3.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร องค์กรเกษตรกร เอกชน ผู้ประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ

6.3.3 เพื่อพัฒนาระบบการผลิตพันธุ์โคต้นน้ำด้านพันธุกรรมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสมรรถนะการผลิต ให้มีปริมาณเพียงพอ มีคุณภาพเหมาะสมต่อการสนับสนุนการผลิตในอุตสาหกรรมโคเนื้อทุกระดับ

6.3.4 เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในทุกระดับ

6.4 เป้าหมายและตัวชี้วัด

6.4.1 รายได้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

6.4.2 คนไทยบริโภคเนื้อโคไทยไม่ต่ำกว่า 5.00 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

6.4.3 อัตราการเพิ่มประชากรโคเนื้อ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี

6.4.4 ผลิตโคเนื้อจำนวน 2.4 ล้านตัว/ปี (บริโภค 1.9 ล้านตัว/ปี และส่งออก 0.5 ล้านตัว/ปี)

6.4.5 ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อในทุกะบบ อย่างน้อยร้อยละ 10

6.5 เป้าหมายระยะ 10 ปี (ปี 2561-2570)

6.5.1 การผลิตโคเนื้อ และเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคและส่งออกไม่น้อยกว่า 2,400,000 ตัว

6.5.2 โรงฆ่าโคมาตรฐานมีเพียงพอรองรับความต้องการบริโภคเนื้อโคทั้งในประเทศและส่งออกและมีความสามารถในการบริหารจัดการกระบวนการฆ่าชำแหละ ตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโคตามมาตรฐานสากล รองรับความต้องการบริโภคเนื้อโคทั้งในประเทศ และส่งออกในอาเซียน+3

6.5.3 มีรูปแบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจโคเนื้อตลอดห่วงโซ่การผลิต (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ) ทั้งในและต่างประเทศที่หลากหลาย

6.5.4 มีการวิจัยและนวัตกรรมด้านการผลิตตลอดห่วงโซ่การผลิตจนถึงการบริโภค โดยการสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการ วิจัย และนวัตกรรมทางการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม

6.6 แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 3 ประเด็นการพัฒนา

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น จำเป็นที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบตลอดทั้งกระบวนการตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบซึ่งรวมถึงการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อ อาหารสัตว์ การจัดการ ไปจนถึงการแปรรูป การแปรรูปในโรงงาน/โรงฆ่า รวมไปถึงการบริหารจัดการด้านการตลาด โดยมีประเด็นการพัฒนา 3 ด้าน ซึ่งในแต่ละประเด็นการพัฒนา จะประกอบไปด้วยแนวทางการพัฒนาต่างๆ และในแต่ละแนวทางการพัฒนาจะประกอบไปด้วย 3 แผนงาน คือ 1) ด้านเทคโนโลยี 2) ด้านการบริหารจัดการ และ 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1

รักษาและขยายตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย

จากการกำหนดเป้าหมายการบริโภคเนื้อโคต่อหัวเพิ่มขึ้น เป็น 5.0 กิโลกรัม/ปี ทำให้คาดการณ์ปริมาณความต้องการโคเนื้อจำนวน 2.4 ล้านตัวต่อปี (บริโภค 1.9 ล้านตัว ส่งออก 0.5 ล้านตัว) แต่ขณะนี้สามารถผลิตได้เพียงประมาณ 1.4 ล้านตัวต่อปี และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางการผลิต การตลาด เนื้อโค และผลิตภัณฑ์ในอาเซียน+3” จึงกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

วัตถุประสงค์ : สร้างและรักษาเสถียรภาพด้านความมั่นคงทางอาหารจากเนื้อโคไทย โดยสามารถพึ่งพาตนเองด้วยการเพิ่มปริมาณการผลิตภายในประเทศ ขยายโอกาสทางการตลาดโคเนื้อ และการบริโภคทั้งในประเทศและส่งออก รวมทั้ง ลด ละ เลิกการนำเข้าเนื้อโคและโคมีชีวิต

- เป้าหมายและตัวชี้วัด :
1. รายได้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
 2. คนไทยบริโภคเนื้อโคไทยไม่ต่ำกว่า 5.00 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

โดยมีการรอบการดำเนินการประกอบด้วย 2 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การเฝ้าระวังและดำเนินการทางกฎหมายกับการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโค ผิดกฎหมาย และการใช้สารเร่งเนื้อแดง

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการ การวิจัยพัฒนาวิธีทดสอบสารเร่งเนื้อแดงให้สามารถนำไปใช้ตรวจสอบให้รู้ผลได้อย่างรวดเร็วและพัฒนาห้องปฏิบัติการเครือข่ายกรมปศุสัตว์ให้สามารถรองรับและตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดงให้รวดเร็วถูกต้องตามวิธีมาตรฐานสากล

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 ยกกระดับประสิทธิภาพและบังคับใช้กฎหมายตามหลักธรรมาภิบาลของด่านกักกันสัตว์ ด้านศุลกากร โดยการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ รวมถึงบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรการที่ 2 การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับผู้ลักลอบนำเข้าโคมีชีวิต/ เนื้อโค

มาตรการที่ 3 บูรณาการความร่วมมือในการงดใช้สารเร่งเนื้อแดงตลอดห่วงโซ่อุปทาน (ผู้ผลิตและผู้จำหน่าย) รวมทั้งทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง เพื่อกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อถือใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (เกษตรกร สหกรณ์ หน่วยงานรับผิดชอบงานในพื้นที่โรงฆ่าสัตว์ และผู้จัดจำหน่ายทุกระดับตลาด)

มาตรการที่ 4 ผลักดันและยกระดับ Beef Board ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อขับเคลื่อนตลาดอุตสาหกรรมโคเนื้อด้วยการสร้างกระแสความรู้/Road show อย่างต่อเนื่องเรื่องเนื้อนำเข้า (ออสเตรเลีย อินเดีย) เนื้อโคขุนคุณภาพของไทย (เช่น เทศกาลเนื้อโคไทย เป็นต้น) ให้แก่ประชาชนทั่วไปในประเทศ และผลักดันการส่งเสริมการส่งออกโคเนื้อ เนื้อโค และผลิตภัณฑ์ ไปยังตลาด

อาเซียน+3 โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข ธนาคารผู้สนับสนุนสินเชื่อในการผลิตโคเนื้อ ผู้ประกอบการเอกชน ตลาด Modern Trade พาร์มเกษตรกร และสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ ควรกำหนดให้มีตัวแทนกลุ่มเกษตรกร สมาคมต่างๆ ด้านโคเนื้อ มีบทบาทในการขับเคลื่อน Beef Board เพิ่มมากขึ้น

มาตรการที่ 5 ผลักดันให้เกิดการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อที่จำหน่ายในตลาดทุกระดับ

มาตรการที่ 6 บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงบประมาณ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เพื่อประชาสัมพันธ์สร้างกระแสการรับรู้เรื่องคุณภาพ คุณสมบัติการบริโภคที่ดีของเนื้อโคขุนเกรดคุณภาพของไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อ On Air On Line โซเชียลมีเดีย/ผู้มีชื่อเสียง ควบคู่ไปกับการจัด Road show ชม ชิมเนื้อไทย เทียบกับเนื้อต่างประเทศ ออกสู่ผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มาตรการที่ 7 ส่งเสริมการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) หรือ Radio Frequency Identification (RFID) กับโคเนื้อในประเทศหลังหย่านมทั้งเพศผู้ และเพศเมีย

มาตรการที่ 8 การสร้างกระแสความรู้อย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางการสื่อสารทุกช่องทาง เรื่องสารเร่งเนื้อแดงให้แก่เกษตรกร ผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อ (เชิeng) ประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงผู้ประกอบการเอกชน ตลาด Modern Trade สถาบันการศึกษา

มาตรการที่ 9 ทบทวน แก้ไข ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบที่ล้าสมัยและไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาโคเนื้อ เช่น พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ

มาตรการ สร้างกระแสการบริโภคเนื้อโคที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ผู้บริโภคเกิดการตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคผ่านสัญลักษณ์อาหารปลอดภัย (การขึ้นทะเบียนความปลอดภัย จุดจำหน่ายปลอดภัย ร้านอาหารปลอดภัย เป็นต้น) โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสินค้าที่ปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มจนถึงโต๊ะอาหาร ส่งเสริมการสร้างจุดจำหน่ายเนื้อประจำจังหวัด/อำเภอ (กำหนดเป็นยุทธศาสตร์โคเนื้อประจำจังหวัด) จัดกิจกรรมการบริโภคเนื้อ เทศกาลปิ้งย่าง สร้างการรับรู้การบริโภคเนื้อโคจากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายสื่อให้เห็นคุณค่าของเนื้อโค

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการ รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยพัฒนาวิธีการทดสอบเพื่อนำไปใช้ตรวจสอบด้านความปลอดภัยในอาหารสำหรับเนื้อโคให้รู้ผลอย่างรวดเร็ว

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 ยกกระดับโรงฆ่าที่มีอยู่เดิมให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพให้มีความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาโรงฆ่าชุมชนขนาดเล็กที่ได้รับรองมาตรฐาน โดยการสำรวจปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละระดับในพื้นที่ เพื่อสามารถลำดับความสำคัญก่อนหลังของการปรับปรุงโรงฆ่าที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการทำ Zoning ของเขตปลอดโรค (เขต 2, 8 และ 9) โดยรัฐบาลควรให้การสนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาโรงฆ่าให้ได้มาตรฐานการส่งออก เพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับการยกระดับโรงฆ่าอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อไป เพื่อการสร้างงาน การสร้างอาชีพ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantages)

มาตรการที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีศูนย์รวบรวม/ตัดแต่ง แปรรูปและกระจายสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานและมีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้บริโภคทุกกลุ่มทั้งในและต่างประเทศ โดยควรได้รับการผลักดันจาก Beef Board อีกทาง

มาตรการที่ 4 มีหน่วยงานดำเนินการด้านการตลาดโคเนื้อ และเนื้อโค ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการตลาด แก่วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/ธุรกิจเอกชน ทำการส่งเสริมการส่งออก ประสานงานและเจรจากับประเทศคู่ค้าเพื่อผลักดันการส่งออกร่วมกับรัฐบาลและภาคเอกชน อาจให้กรมปศุสัตว์เป็นผู้ริเริ่มก่อน โดยทำงานร่วมกับสมาคม สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร ในการติดต่อซื้อขายโคเนื้อ โคพันธุ์ และเนื้อโคในระยะยาว อาจปรับเป็นองค์การอิสระที่ไม่หวังผลกำไรแบบเดียวกับหน่วยงาน Meat and Livestock Australia : MLA หรือ SERSIA ของฝรั่งเศส

มาตรการที่ 5 สร้างกระแสน้ำอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคที่สามารถพิสูจน์แหล่งที่มาได้ สร้างความมั่นใจ และลดความกังวลในตัวสินค้า (Food integrity)

มาตรการที่ 6 ส่งเสริมการรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

มาตรการที่ 7 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตโคเนื้อให้ปลอดจากโรคระบาดสำคัญ และได้รับรองเป็นฟาร์มปลอดโรค เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรค布鲁เซลลา และโรควันโรค

มาตรการที่ 8 การให้บริการระบบ Mobile Application ปศุสัตว์ไทย 4.0 (DLD 4.0) แก่ประชาชนในการแจ้งขอรับการช่วยเหลือ แจ้งเหตุเกิดโรคระบาด/สัตว์ป่วย ข่าวดูประชาชนสัมพันธ์ ปฏิทินกิจกรรมของกรมปศุสัตว์ และสามารถค้นหาจุดบริการปศุสัตว์ทั่วประเทศ

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ

มาตรการที่ 1 ภาครัฐให้การสนับสนุนสิทธิลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการโรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน GMP/GHPs/HACCP/ฮาลาล รวมถึงสิทธิพิเศษบางอย่างจากกรมศุลกากร

มาตรการที่ 2 สนับสนุนให้มีสถานที่จัดจำหน่าย (สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องจักร) เนื้อโคที่มีมาตรฐานความปลอดภัย ทั้งที่ดำเนินการโดยภาครัฐและเอกชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2

หลักดันการเพิ่มปริมาณและคุณภาพโคเนื้อ

จากข้อมูลผลผลิตโคเนื้อที่ผลิตได้ในประเทศ ประมาณ 1.40 ล้านตัวต่อปี ในขณะที่ความต้องการบริโภคที่กำหนดไว้จากการกำหนดเป้าหมายให้คนไทยบริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 5.0 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ต้องผลิตโคเนื้อให้เพียงพอต่อการบริโภค จำนวน 1.90 ล้านตัวต่อปี ซึ่งปัจจุบันการผลิตโคเนื้อยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคอยู่ 0.50 ล้านตัวต่อปี และการกำหนดเป้าหมายผลิตเพื่อการส่งออกเป็น 0.50 ล้านตัว เป้าหมายรวมในการผลิตโคเนื้อเมื่อสิ้นปี ที่ 10 ตามยุทธศาสตร์จะต้องผลิตโคเนื้อในประเทศให้ได้ 2.40 ล้านตัว (เพื่อการบริโภครวมกับการส่งออก) ซึ่งต้องเพิ่มสมรรถภาพการผลิตโคเนื้อเพิ่มอัตราการเจริญเติบโต เพิ่มความสมบูรณ์พันธุ์ และระบบการสืบพันธุ์ของพ่อ - แม่พันธุ์ ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อโดยการเติมแม่พันธุ์เพิ่มเข้าในระบบ รวมทั้งการเพิ่มจำนวนโคเนื้อโดยใช้โคนมเพศผู้และโคนมคัดทิ้ง จึงกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการดำเนินการดังนี้

วัตถุประสงค์ : สามารถผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคภายในประเทศ และเหลือเพื่อการส่งออก โดยตลาดหลักคือ อาเซียน+3

เป้าหมายและตัวชี้วัด : 1. อัตราการเพิ่มประชากรโคเนื้อ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี

2. ผลิตโคเนื้อจำนวน 2.4 ล้านตัว/ปี (บริโภค 1.9 ล้านตัว/ปี

และส่งออก 0.5 ล้านตัว/ปี)

โดยมีกรอบการดำเนินการประกอบด้วย 3 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

แนวทางการพัฒนาที่ 1 พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์โคเนื้อทั้งระบบเพื่อตอบสนองตลาดเนื้อโคทุกระดับ (โคเนื้อนุ่ม โคไขมันแทรก ฯลฯ)

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการที่ 1 การนำเข้าพ่อโคพันธุ์ดี แม่โคพันธุ์ดี น้ำเชื้อ ตัวอ่อน/ พัฒนาสายพันธุ์ที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับในแต่ละภูมิภาค/พัฒนาน้ำเชื้อและตัวอ่อนที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ (อัตราการแลกเปลี่ยนสูง เปอร์เซ็นต์ซากเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 10% ภายในปี 2570)

มาตรการที่ 2 พัฒนาสมรรถภาพการผลิตให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ โดยการสร้างฤดูผสมพันธุ์ให้แม่โคให้ผลผลิตเป็นรุ่นในพื้นที่ที่เหมาะสมหรือบางพื้นที่ที่มีศักยภาพ ส่งเสริมแกนนำเกษตรกรเพื่อพัฒนาการเลี้ยงโคตัวอย่างนำร่องสร้างให้เป็นเครือข่ายกับเกษตรกรรายย่อย พิจารณาเลือกใช้แม่โคพันธุ์ดีหรือแม่พันธุ์พื้นเมืองเป็นพันธุ์พื้นฐานในการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการผลิต ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความต้องการและศักยภาพของแต่ละพื้นที่

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 เร่งรัดการผลิตและการกระจายพ่อ แม่โคพันธุ์ดีที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์แล้วในประเทศไทย ให้เป็นไปตามความต้องการของเกษตรกรและตลาดรับซื้อ ซึ่งไม่มีปัญหาด้านคุณภาพซากและความสมบูรณ์พันธุ์ให้ถึงมือเกษตรกรให้รวดเร็วที่สุด ส่งเสริมการรวมกลุ่มกันเพื่อใช้พ่อพันธุ์หมุนเวียนภายในกลุ่ม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผสมเทียมและการย้ายฝากตัวอ่อนในฟาร์มเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่มีความพร้อม เพิ่มจุดบริการไนโตรเจนเหลว บริการเจ้าหน้าที่ผสมเทียมให้เพียงพอ

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี :

พ.ศ. 2566 – 2570

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อ-กระบือ
กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

มาตรการที่ 2 กำหนดให้ลูกโคเกิดใหม่ที่ได้จากพ่อโค/แม่โค/น้ำเชื้อ/ตัวอ่อนพันธุ์ดี/พ่อพันธุ์นำเข้า/น้ำเชื้อนำเข้า/ในตลาดแต่ละระดับได้รับการขึ้นทะเบียน (NID) การขึ้นทะเบียนรับรองพันธุ์ การออกใบรับรองพันธุ์ประวัติ การตรวจสอบยืนยันตัวตนโดยใช้เทคโนโลยี DNA fingerprint เพื่อเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลโคต้นทางในอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จทั่วประเทศโดยเร็ว (ขอรับการสนับสนุนข้อมูลจากสมาคมต่างๆ ด้านโคเนื้อ) อันจะนำไปสู่จุดเริ่มต้นของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ

มาตรการที่ 3 ส่งเสริม ถ่ายทอดองค์ความรู้ และสนับสนุนการเลี้ยงขุนโคนมเพศผู้ เพื่อเพิ่มผลผลิตเนื้อโคกรณีที่มีปริมาณโคเนื้อไม่เพียงพอ ในกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพ

มาตรการที่ 4 เพิ่มฐานแม่พันธุ์โคเนื้อภายใต้โครงการส่งเสริมของภาครัฐ (เช่นเดียวกับโครงการโคบาลบูรพา) ดำเนินการใน 4 ภูมิภาค ให้เพียงพอ

มาตรการที่ 5 การใช้แม่โคนมคัดทิ้งเพื่อผลิตลูกผสมโคเนื้อ และเพื่อการผลิตเนื้อโคให้สอดคล้อง และเพียงพอกับความต้องการของตลาด

มาตรการที่ 6 ทบทวนการใช้นโยบาย/มาตรการ ห้ามขาย/ห้ามฆ่าแม่โคสมบูรณ์พันธุ์ ยกเว้นเป็นไปตามมาตรการการส่งเสริมของภาครัฐที่ต้องการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโคพันธุ์ดีของไทย โดยอนุญาตให้จำหน่ายโคพันธุ์ดีออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ

มาตรการที่ 1 บูรณาการความร่วมมือกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพาณิชย์ กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ให้ปล่อยสินเชื่อระยะปานกลางและระยะยาว อัตราดอกเบี้ยต่ำ (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2) ให้แก่เกษตรกร ผู้เลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกที่ต้องใช้ระยะเวลาหลายปีกว่าจะเริ่มได้รับผลตอบแทน รวมทั้งให้เกษตรกรสามารถนำแม่โคสมบูรณ์พันธุ์/ลูกโคที่ได้รับการขึ้นทะเบียนใช้เป็นหลักค้ำประกันสินเชื่อได้

มาตรการที่ 2 สนับสนุนให้เกษตรกรเข้าถึงโครงการประกันภัยพ่อแม่พันธุ์โดยการขับเคลื่อนของหน่วยงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการ การสร้าง พัฒนา ปรับปรุงระบบ Big Data ฐานข้อมูลและสารสนเทศโคเนื้อตลอดห่วงโซ่ที่เป็นหมวดหมู่ และคัดกรองข้อมูลเพื่อบริการข้อมูลทุกภาคส่วน

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 การกำหนดพื้นที่การเลี้ยงโคเนื้อและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ รวบรวมเกษตรกรรายย่อยรวมกลุ่มกันเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อลดต้นทุนในการจัดซื้อปัจจัยการผลิต รวมทั้งทำการขายและแปรรูปเนื้อโคร่วมกันในรูปแบบโครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ (Area Base Development) ในลักษณะโครงการพัฒนาระดับจังหวัด (ให้อยู่ในแผนของการพัฒนาจังหวัด) ภายใต้เงื่อนไขสำคัญ คือ จังหวัดที่มีองค์ประกอบและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ มีวิชาการสนับสนุน

มาตรการที่ 2 การสนับสนุนเครื่องมือ กลไก ความรู้วิชาการ ความรู้จากงานวิจัย และส่งเสริมการใช้ข้อมูลทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการผลิตโคเนื้อครบวงจร ส่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อ และการประกันภัยพ้อแม่พันธุ์โดยบูรณาการความร่วมมือแบบประชารัฐ (ผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ/ภาคประชาชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่)

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนการร่วมมือการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค และกลุ่มวิสาหกิจ กลุ่มสหกรณ์ต้นทาง กลางทาง และปลายทางเพื่อให้เกิดห่วงโซ่การผลิต อำนวยความสะดวก และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในทุกระดับ เพื่อให้สามารถทราบสถานภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อของประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบริหารจัดการการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณโคมีชีวิตในระบบ รวมทั้งการจัดทำปฏิทินการผลิตให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลา

แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากเนื้อนำเข้า

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการที่ 1 สนับสนุนการวิจัยด้านนวัตกรรมรูปแบบการเลี้ยงในระดับฟาร์ม (เช่น Natural Beef, Grass Fed Beef, Organic Beef, ระบบการเลี้ยงแบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการโรงฆ่าแบบ Zero Waste นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าเนื้อโคจากเทคโนโลยีเนื้อสัตว์ เป็นต้น)

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการส่งเสริมการขาย เช่น เทคโนโลยีการตัดแต่ง นวัตกรรมแปรรูปเนื้อโค เป็นต้น

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมต้นทาง สร้างความหลากหลายของโคเนื้อที่มีอยู่ในประเทศจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาหารหรือพืชอาหารที่มีความหลากหลาย ที่สร้างความแตกต่างในคุณภาพของเนื้อโค

มาตรการที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมกลางทาง เพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีการตัดแต่ง นวัตกรรมแปรรูปเนื้อโค และเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากผลพลอยได้จากโคในโรงฆ่า

มาตรการที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายทาง (Processing / Meat Product Development) การบริการอาหาร (Food Service) จากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายของประเทศไทย เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (ผลิตภัณฑ์พร้อมบริโภค) และนวัตกรรมบริการ (Service Innovation) ซึ่งทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการสร้างงานด้วยนวัตกรรมอาหาร อัตลักษณ์พื้นถิ่น และนวัตกรรมบริการในทุกกลุ่มคนเป้าหมาย

มาตรการที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง พัฒนาอุตสาหกรรมฟอกหนัง พัฒนาระบบการจัดเก็บ การรวบรวมผลพลอยได้ (เลือด หนัง กระดูก) เพื่อรักษาคุณภาพก่อนส่งต่อให้อุตสาหกรรมเกี่ยวข้องอื่นๆ (อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย)

มาตรการที่ 5 สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน สร้างโอกาสความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการผลิตร่วมกันระหว่างภูมิภาคอาเซียน (ร่วมกันผลิต ร่วมกันขาย ร่วมกันบริโภค) ในการพัฒนาระบบตลาดโคมีชีวิต เนื้อโค และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากโค (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์)

มาตรการที่ 6 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนของต่างชาติ สนับสนุนการศึกษาวิจัยถึงข้อดีข้อเสียและผลกระทบทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจในการร่วมลงทุนระหว่างประเทศในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ (เช่น ออสเตรเลียใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต และการแปรรูปเพื่อส่งออก) (BOI/กรมปศุสัตว์)

มาตรการที่ 7 สนับสนุนการวิจัยที่ถูกต้องครบถ้วนและตรงประเด็น โดยให้ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาแบบองค์รวม รวมทั้งการพัฒนา ต่อยอดและประยุกต์ใช้นวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานเนื้อโค (From Farm to Table)

มาตรการที่ 8 สนับสนุน Farm Quarantine ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสำคัญ การส่งออก

มาตรการที่ 9 การสร้าง Brand เนื้อโคคุณภาพไทย (Thai Premium Beef) ประกอบด้วย 3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ กลุ่มเนื้อโคขุนคุณภาพเกรดไขมันแทรก กลุ่มเนื้อโคขุนไม่เน้นไขมันแทรก และกลุ่มโคเนื้อธรรมชาติ (Natural Beef) ที่สร้างความมั่นใจให้ความปลอดภัย และคุณภาพที่แข่งขันได้

มาตรการที่ 10 สนับสนุนการเปิดตลาดเนื้อโคไทยในตลาด Modern Trade

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการสร้างโรงตัดแต่ง และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการในประเทศ (โรงงานแปรรูป/ร้านจำหน่ายเนื้อ/ร้านอาหาร) ที่ใช้เนื้อโคจากโคในประเทศซึ่งผ่านโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน เช่น สิทธิพิเศษด้านสินเชื่อ การประชาสัมพันธ์ การหนุนเสริมทางสังคม และการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและประวัติ Product Origin

มาตรการที่ 2 การสนับสนุนการลงทุน (Food Service) ในประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบของการเปิดเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/นิทรรศการ(Road Show)/ประชาสัมพันธ์ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ เช่น กรมการค้าต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งกระทรวงต่างประเทศ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการออกบูธ Thai Fex ควรมีหน่วยงานต่างๆ ให้ความร่วมมือกันมากขึ้น งานกิจกรรมต่างๆ ควรมีสนับสนุนให้หน่วยงานทำงานได้อย่างคล่องตัว

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการจัดประกวดโคเนื้อในพื้นที่แต่ละภูมิภาคเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพและผู้สนใจเลี้ยงโคเนื้อ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารโคเนื้อ

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตพืชอาหารอันดับต้นของโลก และมีผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมเกษตรมหาศาล เช่น มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน สับปะรด ควรใช้ประโยชน์เป็นอาหารโคเนื้อเพื่อแก้ไขปัญหาประสิทธิภาพการผลิตและต้นทุนการผลิตโคเนื้อ อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2563–2565 มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งแพร่ระบาดไปทั่วโลก และภาวะความขัดแย้งระหว่างประเทศต่างๆ รวมไปถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Climate Change) จึงจำเป็นต้องมีแนวทางที่รองรับสถานการณ์ดังกล่าวโดยเฉพาะปัญหาวัตถุดิบอาหารสัตว์ซึ่งนำมาใช้เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตภาคปศุสัตว์ขาดแคลน และมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ต้องมีมาตรการในการผลิต หรือจัดหา หรือเลือกใช้วัตถุดิบทดแทนซึ่งประเทศไทยสามารถผลิตเองได้ นอกจากนี้ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการเก็บเกี่ยวและแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ได้อย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้สามารถใช้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเลี้ยงประชากรโคเนื้อภายในประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้โคมีชีวิต เนื้อโค และผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและนอกประเทศเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์: ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโคเนื้อด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการด้านอาหารโคเนื้อ

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อในทุกระบบ อย่างน้อยร้อยละ 10 โดยมีกรอบการดำเนินการประกอบด้วย 2 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณ คุณภาพและประสิทธิภาพ (ลดต้นทุน) การผลิตวัตถุดิบอาหารโคเนื้อ

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยและการใช้นวัตกรรม/เทคโนโลยีในการเพิ่มปริมาณ คุณภาพ และประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ เชื่อมโยงการใช้ประโยชน์เครื่องจักรกลเกษตรของกรมปศุสัตว์ไปยังกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพ

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนานวัตกรรมการเพิ่มปริมาณ คุณภาพ และประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 ยกระดับแปลงใหญ่พืชอาหารสัตว์ไปเป็นหน่วยธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ มีความมั่นคง และยั่งยืน ดำเนินการแบบเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อการลดต้นทุนด้านอาหารสัตว์

มาตรการที่ 2 พัฒนาอาชีพการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์/พืชอาหารสัตว์ให้มีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงและยั่งยืน สนับสนุนพื้นที่ในการปลูกหญ้า ส่งเสริมให้ปลูกหญ้าเพื่อลดต้นทุน จัดสรรประโยชน์ใช้ที่ดินให้เหมาะสม

มาตรการที่ 3 สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นอาหารโคเนื้อเพื่อลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม

มาตรการที่ 4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาคันพิษจากการเผาฟางข้าว และต้นข้าวโพด หลังเก็บเกี่ยว โดยให้ภาครัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดหาเครื่องสับเศษพืชและเครื่องอัดฟ่อนให้ศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนนำไปรับซื้อผลพลอยได้จากการปลูกพืชดังกล่าวมาพัฒนาเป็นอาหารโคเนื้อ

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ

มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับกลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อมเพื่อพัฒนาด้านการผลิตอาหารสัตว์

มาตรการที่ 2 ยกย่องการให้บริการด้านอาหารสัตว์ของภาครัฐให้ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่

แนวทางการพัฒนาที่ 2 การใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยและการใช้นวัตกรรม/เทคโนโลยีด้านอาหารและการจัดการให้อาหารโคเนื้อแม่นยำ

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนานวัตกรรมอาหาร และการให้อาหารสัตว์แม่นยำ

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ

มาตรการที่ 1 สนับสนุนและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพดีสำหรับใช้เอง และส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนพืชอาหารสัตว์คุณภาพดีในสูตรอาหารโคเนื้อ

มาตรการที่ 2 สร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในการซื้อ/ขาย

มาตรการที่ 3 ส่งเสริมศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ

มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับกลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อมเพื่อพัฒนาด้านนวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการอาหารสัตว์

มาตรการที่ 2 ปรับปรุงกฎระเบียบราชการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และช่วยสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 รักษาและขยายตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย			
วัตถุประสงค์ : สร้างและรักษาสภาพด้านความมั่นคงทางอาหารจากเนื้อโคไทย โดยสามารถพึ่งพาตนเองด้วยการเพิ่มปริมาณการผลิตภายในประเทศ ขยายโอกาสทางการตลาดโคเนื้อ และการบริโภคทั้งในประเทศและส่งออก รวมทั้ง ลด เลิกการนำเข้าเนื้อโคและโคมีชีวิต เป้าหมายและตัวชี้วัด : 1. รายได้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 2. คนไทยบริโภคเนื้อโคไทยไม่ต่ำกว่า 5.00 กิโลกรัมต่อคนต่อปี	แผนงานด้านเทคโนโลยี มาตรการ การวิจัยพัฒนาวิธีการทดสอบสารเร่งเนื้อแดงให้สามารถนำไปใช้ตรวจสอบให้รู้ผลได้อย่างรวดเร็วและพัฒนาห้องปฏิบัติการเครือข่ายกรมปศุสัตว์ให้สามารถรองรับและตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดงให้รวดเร็วถูกต้องตามวิธีมาตรฐานสากล	สตส.	อยส./สพส./ กwap./สสช.
	แนวทางพัฒนาที่ 1. การเฝ้าระวังและดำเนินการทางกฎหมาย กับการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโคผิดกฎหมาย และการใช้สารเร่งเนื้อแดง		

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. การเฝ้าระวังและดำเนินการทางกฎหมาย กับการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโคผิดกฎหมาย และการใช้สารเร่งเนื้อแดง	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มาตรการที่ 1 ยกระดับประสิทธิภาพและบังคับใช้กฎหมายตามหลักกรรมมาภิบาลของด่านกักกันสัตว์ ด้านศุลกากร โดยการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ รวมถึงบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และสำนักงานกฤษฎีกา	กสก.	ก.การคลัง/ ก.มหาดไทย/ ก.กลาโหม/ สำนักงานกฤษฎีกา
	มาตรการที่ 2 การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับผู้ลักลอบนำเข้าโคมีสีชีวิต/ เนื้อโค	กสก.	สศบ./อยส./สกก.
	มาตรการที่ 3 บูรณาการความร่วมมือในการใช้สารเร่งเนื้อแดงตลอดห่วงโซ่อุปทาน (ผู้ผลิตและผู้จำหน่าย) รวมทั้งทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง เพื่อกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อยึดใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (เกษตรกรสหกรณ์ หน่วยงานรับผิดชอบงานในพื้นที่โรงฆ่าสัตว์ และผู้จัดจำหน่ายทุกระดับตลาด)	อยส.	กสก./สพส./ สตส./สศบ./ สกก./สสช./ สนง.ปศช./ สนง.ปศจ./อปท.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. การเฝ้าระวังและดำเนินการทางกฎหมาย กับการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโคผิดกฎหมาย และการใช้สารเร่งเนื้อแดง	มาตรการที่ 4 ผลักดันและยกระดับ Beef Board ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อขับเคลื่อนตลาดอุตสาหกรรมโคเนื้อด้วยการสร้างกระแสความรู้/Road show อย่างต่อเนื่อง เรืองผู้นำเข้า (ออสเตรเลีย อินเดีย) เนื้อโคขุน คุณภาพของไทย (เช่น เทศกาลเนื้อโคไทย เป็นต้น) ให้แก่ประชาชนทั่วไปในประเทศ และผลักดันการส่งเสริมการส่งออกโคเนื้อ เนื้อโค และผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดอาเซียน+3 โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข วนารักษ์ ผู้สนับสนุนสินเชื่อในการผลิตโคเนื้อ ผู้ประกอบการเอกชน ตลาด Modern Trade ฟาร์ม เกษตรกร และสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ ควรกำหนดให้มีตัวแทนกลุ่มเกษตรกร สมาคมต่างๆ ด้านโคเนื้อ มีบทบาทในการขับเคลื่อน Beef Board เพิ่มมากขึ้น มาตรการที่ 5 ผลักดันให้เกิดการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อที่จำหน่ายในตลาดทุกระดับ	กสส.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์/ Beef Board/ สถาบันการเงินต่างๆ/ กองทุนต่างๆ
		สพส.	กสส./กพส./ สนง.ปศุข./ สนง.ปศจ./อปท.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. การเฝ้าระวังและดำเนินการทางกฎหมาย กับการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโคผิดกฎหมาย และการใช้สารเร่งเนื้อแดง	มาตรการที่ 6 บุคลากรความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานประมง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เพื่อประชาสัมพันธ์สร้างกระแสการรับรู้เรื่องคุณภาพ คุณสมบัตินิติบุคคลของเนื้อโคขุนเกรดคุณภาพของไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อ On Air On Line โซเชียลมีเดีย/ผู้สื่อข่าว ควบคู่ไปกับการจัด Road show ชม ชิมเนื้อไทย เทียบกับเนื้อต่างประเทศ ออกสู่ผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ	กสส.	สสภ./ (ประชาสัมพันธ์)/ กรป./กพส./ ก.พาณิชย์/อปท.
	มาตรการที่ 7 ส่งเสริมการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) หรือ Radio Frequency Identification (RFID) กับโคเนื้อในประเทศหลังหย่านทั้งเพศผู้ และเพศเมีย	กสภ.	กสส./สพพ./ สคบ./สทป.
	มาตรการที่ 8 การสร้างกระแสความรู้อย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางการสื่อสารทุกช่องทางเชิงสารเร่งเนื้อแดงให้แก่เกษตรกร ผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อ (เลี้ยง) ประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงผู้ประกอบการเอกชน ตลาด Modern Trade สถาบันการศึกษา	อยส.	สพส./กสส./ สสภ./กรมการค้าภายใน/ อปท./ก.สาธารณสุข

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. การเฝ้าระวังและดำเนินการทางกฎหมายกับการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโคผิดกฎหมาย และการใช้สารเร่งเนื้อแดง	มาตรการที่ 9 ทบทวน แก้ไข ปรับปรุง กฎหมายระเบียบที่ล้าสมัยและไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาโคเนื้อ เช่น พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 พระราชบัญญัติปรับปรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509	สกม.	สคป./สพส./ สพพ./กสท./อยส./ สตส./กสป.
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการ สร้างกระแสการบริโภคเนื้อโคที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ผู้บริโภคเกิดการตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคผ่านสัญลักษณ์อาหารปลอดภัย (การขึ้นทะเบียนความปลอดภัย จุดจำหน่ายปลอดภัย ร้านอาหารปลอดภัย เป็นต้น) โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสินค้าที่ปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มจนถึงโต๊ะอาหารส่งเสริมการสร้างจุดจำหน่ายเนื้อประจำจังหวัด/อำเภอ (กำหนดเป็นยุทธศาสตร์โคเนื้อประจำจังหวัด) จัดกิจกรรมการบริโภคเนื้อ เทศกาลบึงย่าง สร้างการรับรู้การบริโภคเนื้อโคจากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายสื่อให้เห็นคุณค่าของเนื้อโค	สพส.	กพส./กสส./ สนง.ปศช./ สนง.ปศจ./อปท.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2. การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี มาตรการ รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยพัฒนาวิธีการทดสอบเพื่อนำไปใช้ตรวจสอบด้านความปลอดภัยในอาหารสำหรับเนื้อโคให้รู้ผลอย่างรวดเร็ว	สทส.	สพส./อยส.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 ยกระดับโรงฆ่าที่มีอยู่เดิมให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ ให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาโรงฆ่าชุมชนขนาดเล็กที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน โดยการสำรวจปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละระดับในพื้นที่ เพื่อสามารถลำดับความสำคัญก่อนหลังของการปรับปรุงโรงฆ่าที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	สพส.	กสส./สนง.ปศช./ สนง.ปศจ./อปท.
	มาตรการที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการทำ Zoning ของเขตปลอดโรค (เขต 2, 8 และ 9) โดยรัฐบาลควรให้การสนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาโรงฆ่าให้ได้มาตรฐานการส่งออก เพื่อใช้เป็นแบบสำหรับการยกระดับโรงฆ่าอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อไปเพื่อการสร้างงาน การสร้างอาชีพ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantages)	สพส.	สคป./กสก./ กสส./อยส./ สนง.ปศช./ สนง.ปศจ./อปท.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2. การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร	มาตรการที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีศูนย์รวบรวม/ตัดแต่ง แปรรูปและกระจายสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานและมีความหลากหลาย เหมาะสมกับผู้บริโภคทุกกลุ่มทั้งในและต่างประเทศ โดยควรได้รับการผลักดันจาก Beef Board อีกทาง	กฟส.	สพส./กรป./กสส./ก.สาธารณสุข/Beef Board
	มาตรการที่ 4 มีหน่วยงานดำเนินการด้านการตลาดโคเนื้อ และเนื้อโค ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการตลาด แก่วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/ธุรกิจเอกชน ทำการส่งเสริมการส่งออก ประสานงาน และเจรจากับประเทศคู่ค้าเพื่อผลักดันการส่งออกร่วมกับรัฐบาล และภาคเอกชน อาจให้กรมปศุสัตว์เป็นผู้ริเริ่มก่อน โดยทำงานร่วมกับสมาคม สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร ในการติดต่อซื้อขายโคเนื้อ โคพันธุ์ และเนื้อโค ในระยะยาวอาจปรับเปลี่ยนองค์การอิสระที่ไม่หวังผลกำไรแบบเดียวกับหน่วยงาน Meat and Livestock Australia : MLA หรือ SERSIA ของฝรั่งเศส	กสส.	กรป./กฟส./สถาบันเกษตรกร/เอกชน/Beef Board
	มาตรการที่ 5 สร้างกระแสอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคที่สามารถพิสูจน์แหล่งที่มาได้ สร้างความมั่นใจ และลดความกังวลในตัวสินค้า (Food integrity)	สพส.	สคป./สสค./กสส./กสท./สนง.ปศช./สนง.ปศจ./อปท.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2. การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร	มาตรการที่ 6 ส่งเสริมการรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์	สพส.	อยส./กสส./ สตส./สนง.ปศช./ สนง.ปศจ./อปท./ ก.สาธารณสุข
	มาตรการที่ 7 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตโคเนื้อให้ปลอดภัยจากโรคระบาดสำคัญ และได้รับรองเป็นฟาร์มปลอดโรค เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรค布鲁เซลลา และโรควัณโรค	สคป.	กสส./สสช./ สพช./กสส./ สนง.ปศช./สนง.ปศจ.
	มาตรการที่ 8 การให้บริการระบบ Mobile Application ปศุสัตว์ไทย 4.0 (DLD 4.0) แก่ประชาชนในการแจ้งขอรับการช่วยเหลือ แจ้งเหตุเกิดโรคระบาด/สัตว์ป่วย ข่าวประชาสัมพันธุ์ ปฏิทินกิจกรรมของกรมปศุสัตว์ และสามารถค้นหาจุดบริการปศุสัตว์ทั่วประเทศ	คพส.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 ภาครัฐให้การสนับสนุนสิทธิลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการโรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน GMP/GHPs/HACCP/ฮาลาล รวมถึงสิทธิพิเศษบางอย่างจากกรมศุลกากร	สพส.	กสส./สกม./ Beef Board

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2. การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร	มาตรการที่ 2 สนับสนุนให้มีสถานที่จัดจำหน่าย (สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องจักร) เนื้อโคที่มีมาตรฐานความปลอดภัย ทั้งดำเนินการโดยภาครัฐ และเอกชน	สพส.	กสส./กผล./ สนง.ปศข./ สนง.ปศจ./ อปท./เอกชน

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ผลักดันการเพิ่มปริมาณและคุณภาพโคเนื้อ			
วัตถุประสงค์ : สามารถผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคภายในประเทศ และเหลือเพื่อการส่งออก			
โดยตลาดหลักคือ อาเซียน+3			
เป้าหมายและตัวชี้วัด : 1. อัตราการเพิ่มประชากรโคเนื้อ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี			
2. ผลิตโคเนื้อจำนวน 2.4 ล้านตัว/ปี (บริโภค 1.9 ล้านตัว/ปี และส่งออก 0.5 ล้านตัว/ปี)			
แนวทางการพัฒนาที่ 1. พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์โคเนื้อทั้งระบบ เพื่อตอบสนองตลาดเนื้อโคทุกระดับ (โคเนื้อนุ่ม โคไซมันแทรก ฯลฯ)	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 การนำเข้าพ่อโคพันธุ์ดี แมโคพันธุ์ดี น้ำเชื้อ ตัวอ่อน/ พัฒนาสายพันธุ์ที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับในแต่ละภูมิภาค/ พัฒนา น้ำเชื้อและตัวอ่อนที่มีอยู่ให้มีศักยภาพแข่งขัน (อัตราการแลกเปลี่ยนสูง เพอร์เซ็นต์ซากเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 10% ภายในปี 2570)	สทป.	สพพ./สคป./ กสก./กรป.
	มาตรการที่ 2 พัฒนาสมรรถภาพการผลิตให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ โดยการสร้างฤดูผสมพันธุ์ ให้แม่โคให้ผลผลิตเป็นรุ่นในพื้นที่ที่เหมาะสมหรือบางพื้นที่ที่มีศักยภาพ ส่งเสริมแกนนำเกษตรกร เพื่อพัฒนาการเลี้ยงโคตัวอย่างนำร่องสร้างให้เป็น เครือข่ายกับเกษตรกรรายย่อย พิจารณาเลือกใช้แม่โคพันธุ์ดีหรือแม่พันธุ์พื้นเมืองเป็นพันธุ์พื้นฐานในการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการผลิตทั้งนี้ให้เป็นตามความต้องการและศักยภาพของแต่ละพื้นที่	สทป.	สพพ./สอส./กสส.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์โคเนื้อทั้งระบบ เพื่อตอบสนองตลาดเนื้อโคทุกระดับ (โคเนื้อนุ่ม โคเนื้อมันแทรก ฯลฯ)	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มาตรการที่ 1 เร่งรัดการผลิตและการกระจายพ่อแม่โคพันธุ์ดีที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์แล้วในประเทศไทย ให้เป็นไปตามความต้องการของเกษตรกรและตลาดรับซื้อ ซึ่งไม่มีปัญหาด้านคุณภาพซากและความสมบูรณ์พันธุ์ให้ถึงมือเกษตรกรให้รวดเร็วที่สุด ส่งเสริมการรวมกลุ่มกันเพื่อใช้พ่อพันธุ์หมู่นิวเียนภายในกลุ่มส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตเทียม และการย้ายฟาร์มก่อนในฟาร์มเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่มีความพร้อม เพิ่มจุดบริการไนโตรเจนเหลว บริการเจ้าหน้าที่ผสมเทียมให้เพียงพอ	สพพ	กลส./สพป./ สคป./ศวพ.
	มาตรการที่ 2 กำหนดให้ลูกโคเกิดใหม่ที่ได้จากพ่อโค/แม่โค/นำเข้าเชื้อ /ตัวอ่อนพันธุ์ดี /พ่อพันธุ์นำเข้า/นำเข้าเชื้อ นำเข้า/ในตลาดแต่ละระดับได้รับการขึ้นทะเบียน (NID) การขึ้นทะเบียนรับรองพันธุ์การออกใบรับรองพันธุ์ประวัติ การตรวจสอบยืนยันตัวตนโดยใช้เทคโนโลยี DNA fingerprint เพื่อเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลโคต้นทางในอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จทั่วประเทศโดยเร็ว (ขอรับการสนับสนุนข้อมูลจากสมาคมต่างๆด้านโคเนื้อ) อันจะนำไปสู่จุดเริ่มต้นของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ	สพป.	กลส./สพพ./ สพส./กลก./ ศทส./ สมาคมโคเนื้อต่างๆ

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์โคเนื้อทั้งระบบ เพื่อตอบสนองตลาดเนื้อโคทุกระดับ (โคเนื้อนุ่ม โคไซมันแทรก ฯลฯ)	มาตรการที่ 3 ส่งเสริม ถ่ายทอดองค์ความรู้ และ สนับสนุนการเลี้ยงขุนโคนมเพศผู้เพื่อเพิ่มผลผลิต เนื้อโคกรณีที่มีปริมาณโคเนื้อไม่เพียงพอ ในกลุ่ม เกษตรกรที่มีศักยภาพ	สทป.	สอส./สพพ./ กสส./กผส./ สนง.ปศข./สนง.ปศจ./ สถาบันเกษตรกร
	มาตรการที่ 4 เพิ่มฐานแม่พันธุ์โคเนื้อภายใต้โครงการ ส่งเสริมของภาครัฐ (เช่นเดียวกับโครงการโคบาล บูรพา) ดำเนินการใน 4 ภูมิภาค ให้เพียงพอ	กสส.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์/ กองทุนต่างๆ/รทส./ สมาคมโคเนื้อต่างๆ/ สถาบันเกษตรกร/ เอกชน
	มาตรการที่ 5 การใช้แม่โคนมคัดทิ้งเพื่อผลิตลูกผสม โคเนื้อ และเพื่อการผลิตเนื้อโคให้สอดคล้องและ เพียงพอกับความต้องการของตลาด	กสส.	สอส./สพพ./ สทป./กผส./ กองทุนต่างๆ/รทส./ สมาคมโคเนื้อต่างๆ/ สถาบันเกษตรกร/ เอกชน

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์โคเนื้อทั้งระบบ เพื่อตอบสนองตลาดเนื้อโคทุกระดับ (โคเนื้อนุ่ม โคไขมันแทรก ฯลฯ)	มาตรการที่ 6 ทบทวนการใช้นโยบาย/มาตรการ ห้ามขาย/ห้ามฆ่าแม่โคผสมพันธุ์พันธุ์ ยกเว้นเป็นไปตามมาตรการส่งเสริมของภาครัฐที่ต้องการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโคพันธุ์ดีของไทย โดยอนุญาตให้จำหน่ายโคพันธุ์ดีออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ	กสท.	สกม./กสส./กรป.
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 บุรณาการความร่วมมือกับธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพาณิชย์ กองทุนส่งเสริมเกษตรกร กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ให้ปล่อยสินเชื่อระยะปานกลางและระยะยาว อัตราดอกเบี้ยต่ำ (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2) ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกที่ต้องใช้ระยะเวลาหลายปีกว่าจะเริ่มได้รับผลตอบแทน รวมทั้งให้เกษตรกรสามารถนำแม่โคผสมพันธุ์/ลูกโคที่ได้รับการขึ้นทะเบียนใช้เป็นหลักค้ำประกันสินเชื่อได้	กสท.	คทส./สนง.ปศุข./ สนง.ปศจ./ สถาบันการเงินต่างๆ/ สมาคมโคเนื้อต่างๆ/ สถาบันเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์โคเนื้อทั้งระบบ เพื่อตอบสนองตลาดเนื้อโคทุกระดับ (โคเนื้อนุ่ม โคไซมันแทรก ฯลฯ)	มาตรการที่ 2 สนับสนุนให้เกษตรกรเข้าถึงโครงการ ประกันภัยพ้อแม่พันธุ์โดยการขับเคลื่อนของหน่วย งานภาครัฐ	กสส.	สกม./สสภ./ สนง.ปศุ./ สนง.ปศจ./ สถาบันการเงินต่างๆ/ สมาคมโคเนื้อต่างๆ/ สถาบันเกษตรกร
	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
แนวทางการพัฒนาที่ 2 การสร้างควมมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร	มาตรการ การสร้างพัฒนาปรับปรุงระบบ Big Data ฐานข้อมูลและสารสนเทศโคเนื้อตลอดห่วงโซ่ ที่เป็นหมวดหมู่ และคัดกรองข้อมูลเพื่อบริการข้อมูล ทุกภาคส่วน	ศทส.	กอง/สำนัก ล้งกัก กรมปศุสัตว์/ สถาบันการศึกษา สถาบันเกษตรกร/ เอกชน

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2 การสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มาตรการที่ 1 การกำหนดพื้นที่การเลี้ยงโคเนื้อและกิจการที่เกี่ยวข้องโดยความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ รวบรวมเกษตรกรรายย่อยรวมกลุ่มกันเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อลดต้นทุนในการจัดซื้อปัจจัยการผลิต รวมทั้งทำการขายและแปรรูปเนื้อโคร่วมกันในรูปแบบโครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ (Area Base Development) ในลักษณะโครงการพัฒนาระดับจังหวัด (ให้อยู่ในแผนของการพัฒนาจังหวัด) ภายใต้เงื่อนไขสำคัญ คือ จังหวัดที่มีองค์ประกอบและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ มีวิชาการสนับสนุน	กสส.	ธกส./สนง.ปศุ./ สนง.ปศจ./ สถาบันเกษตรกร/ กรมส่งเสริมการเกษตร/ กรมส่งเสริมสหกรณ์/ Beef Board
	มาตรการที่ 2 การสนับสนุนเครื่องมือ กลไก ความรู้ วิชาการ ความรู้ งานวิจัย และส่งเสริมการใช้ข้อมูลทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการผลิตโคเนื้อครบวงจร ส่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อ และการประกันภัยพ้อแม่พันธุ์โดยบูรณาการความร่วมมือแบบประชารัฐ (ผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ/ภาคประชาชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่)	กสส.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์/ สถาบันการศึกษา/ สมาคมโคเนื้อต่างๆ/ ธกส./กองทุนต่างๆ/ สถาบันเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2 การสร้างควมมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร	มาตรการที่ 3 การสนับสนุนการร่วมมือ การรวมกลุ่ม และการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค และกลุ่มวิสาหกิจกลุ่มสหกรณ์ต้นทาง กลางทาง และปลายทางเพื่อให้เกิดห่วงโซ่อุปทานการผลิต อำนาจการสั่งซื้อ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยวิเคราะห์ต้นทุน -ผลตอบแทนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในทุก ระดับ เพื่อให้สามารถทราบสถานการณ์ภาพทั่วไป ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อของประเทศเพื่อนำข้อมูล ที่ได้มาบริหารจัดการการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อลด ต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณโคเนื้อที่ผลิตในระบบ รวมทั้ง การจัดทำปฏิทินการผลิตให้สอดคล้องกับปริมาณ ความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลา	กสส.	สถาบันเกษตรกร/ กรมส่งเสริมการเกษตร/ กรมส่งเสริมสหกรณ์/ กรมพัฒนาชุมชน/ Beef Board
แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทานการผลิต และการสร้างโอกาสจากเมื่อนำเข้า	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี มาตรการที่ 1 สนับสนุนการวิจัยด้านนวัตกรรม รูปแบบการเลี้ยงในระดับฟาร์ม (เช่น Natural beef, Grass Fed Beef, Organic beef, ระบบการเลี้ยง แบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการ โรงฆ่าแบบ Zero Waste นวัตกรรมเพิ่มมูลค่า เนื้อโคจากเทคโนโลยีเนื้อสัตว์ เป็นต้น)	กป.	สอศ./สพพ./ สทป./กผส./ กสส./สพส.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากเมื่อนำเข้า	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการส่งเสริมการขาย เช่น เทคโนโลยีการตัดแต่งนิวตริกรมแปรรูปเนื้อโค เป็นต้น	กฟส.	กสส./ สถาบันเกษตรกร/กรมส่งเสริมการเกษตร/กรมส่งเสริมสหกรณ์/เอกชน
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมต้นทางสร้างความหลากหลายของโคเนื้อที่มีอยู่ในประเทศจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาหารหรือพืชอาหารที่มีความหลากหลาย ที่สร้างความแตกต่างในคุณภาพของเนื้อโค	สอส.	กวป./สพพ./ สทป./กฟส./ กสส./ ก.สาธารณสุข
	มาตรการที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมกลางทางเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีการตัดแต่ง นิวตริกรมแปรรูปเนื้อโค และเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากผลพลอยได้จากโคเนื้อโรงฆ่า	กฟส.	สพส./อปท./ ก.สาธารณสุข/เอกชน

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากเมื่อนำเข้า	มาตรการที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายทาง (Processing / Meat Product Development) การบริการอาหาร (Food Service) จากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายของประเทศไทย เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (ผลิตภัณฑ์พร้อมบริโภค) และการนวัตกรรมการบริการ (Service Innovation) ซึ่งทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการสร้างงานด้วยนวัตกรรมอาหารอัตลักษณ์พื้นถิ่น และนวัตกรรมการบริการในทุกกลุ่มคนเป้าหมาย	กปส.	กสส./สตส./ ก.สาธารณสุข/ กรมพัฒนาชุมชน/ เอกชน
	มาตรการที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง พัฒนาอุตสาหกรรมฟอกหนัง พัฒนาระบบการจัดเก็บ การรวบรวมผลพลอยได้ (เลือดหนัง กระดูก) เพื่อรักษาคุณภาพก่อนส่งต่อให้อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องอื่นๆ (อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย)	กปส.	สพส./ ก.สาธารณสุข/ อปท./เอกชน
	มาตรการที่ 5 สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ในภูมิภาคอาเซียน สร้างโอกาสความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการผลิตร่วมกันระหว่างภูมิภาคอาเซียน (ร่วมกันผลิต ร่วมกันขาย ร่วมกันบริโภค) ในการพัฒนาระบบตลาดโคเนื้อมีชีวิต เนื้อโค และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากโค (กระหวงเกษตรและสหกรณ์ และกระหวงพาณิชย์)	กปร.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์/ Beef Board

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากเมื่อนำเข้า	มาตรการที่ 6 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนของต่างชาติ สนับสนุนการศึกษาวิจัย ถึงข้อดี ข้อเสีย และผลกระทบทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ ในการร่วมลงทุนระหว่างประเทศในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ (เช่น ออسترเลียใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต และการแปรรูปเพื่อส่งออก) (BOI/กรมปศุสัตว์)	กรป.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์/ Beef Board
	มาตรการที่ 7 สนับสนุนการวิจัยที่ถูกต้องครบถ้วน และตรงประเด็น โดยให้ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาแบบองค์รวม รวมทั้งการพัฒนาต่อยอดและประยุกต์ใช้นวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานเนื้อโค (From Farm to Table)	กวล.	กอง/สำนัก สังกัดกรมปศุสัตว์/ สถาบันการศึกษา
	มาตรการที่ 8 สนับสนุน Farm Quarantine ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสำหรับการส่งออก	กสก.	สคป./อยส./ กรป./ กสส.
	มาตรการที่ 9 การสร้าง Brand เนื้อโคคุณภาพไทย (Thai Premium Beef) ประกอบด้วย 3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ กลุ่มเนื้อโคคุณภาพ เกรตไซมันแทรก กลุ่มเนื้อโคขุนไม่เน้นไขมันแทรก และกลุ่มโคเนื้อธรรมชาติ (Natural Beef) ที่สร้างความมั่นใจให้ความปลอดภัย และคุณภาพที่แข่งขันได้	กฟส.	กสส./สอส./ สพพ./สพส./ สตส./อยส.
	มาตรการที่ 10 สนับสนุนการเปิดตลาดเนื้อโคไทยในตลาด Modern Trade	กฟส.	กสส./สอส./ สพพ./สพส./สตส./อยส.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากน่านน้ำเข้า	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการสร้างโรงตัดแต่ง และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการในประเทศ (โรงงานแปรรูป/ร้านจำหน่ายเนื้อ/ร้านอาหาร) ที่ใช้เนื้อโคจากโคในประเทศซึ่งผ่านโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน เช่น ลิขสิทธิ์พิเศษด้านสินเชื่о การประชาสัมพันธ์ การหนุนเสริมทางสังคม และการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและประวัติ Product Origin	สพส.	กสส./ Beef Board
	มาตรการที่ 2 การสนับสนุนการลงทุน (Food Service) ในประเทศเพื่อนบ้านในรูปของการเปิดเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/นิทรรศการ (Road Show)/ประชาสัมพันธ์การบูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ เช่น กรมการค้าต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งกระทรวงต่างประเทศและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการออกบูธ Thai Fex ครบถ้วนหน่วยงานต่างๆ ให้ความร่วมมือกันมากขึ้น งานกิจกรรมต่างๆ ควรมีงบประมาณสนับสนุนให้หน่วยงานทำงานได้อย่างคล่องตัว	กรป.	กพส./กสส./ สลก./ Beef Board

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากเมื่อนำเข้า	มาตรการที่ 3 ส่งเสริมการจัดประกวดโคเนื้อในพื้นที่แต่ละภูมิภาคเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เรื่องการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพและผู้สนใจเลี้ยงโคเนื้อ	กสส.	สพพ./สอศ./ กพส./สทป./ กพก./อยส./ สนง.ปศุ./ สนง.ปศจ./อปท.

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารโคเนื้อ			
วัตถุประสงค์ : ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโคเนื้อด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการด้านอาหารโคเนื้อ เป้าหมายและตัวชี้วัด : ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อในทุกระบบ อย่างน้อยร้อยละ 10 แนวทางการพัฒนาที่ 1. การใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณคุณภาพและประสิทธิภาพ (ลดต้นทุน) การผลิตวัตถุดิบอาหารโคเนื้อ	แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยและการใช้นวัตกรรม/เทคโนโลยีในการเพิ่มปริมาณ คุณภาพ และประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ เชื่อมโยงการใช้ประโยชน์เครื่องจักรกลเกษตรของกรมปศุสัตว์ไปยังกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพ	สอส.	กวป./กสส.
	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนานวัตกรรมเพิ่มปริมาณคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์	สอส.	กวป./กสส.
	แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 ยกระดับแปลงใหญ่พืชอาหารสัตว์ไปเป็นหน่วยธุรกิจที่มีประสิทธิภาพมีความมั่นคงและยั่งยืน ดำเนินการแบบเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อการลดต้นทุนด้านอาหารสัตว์	สอส.	กสส./สนง.ปศุข./ สนง.ปศจ./อปท./ สถาบันเกษตรกร/ กรมส่งเสริมการ/ สถาบันเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 1. การใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณคุณภาพและประสิทธิภาพ (ลดต้นทุน) การผลิตวัตถุดิบอาหารโคเนื้อ	มาตรการที่ 2 พัฒนาอาชีพการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์/พืชอาหารสัตว์ให้มีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงและยั่งยืน สนับสนุนพื้นที่ในการปลูกหญ้าส่งเสริมให้ปลูกหญ้าเพื่อลดต้นทุน จัดสรรประโยชน์การใช้ที่ดินให้เหมาะสม	สอส.	กสส./สนง.ปศุ./ สนง.ปศจ./ สถาบันเกษตรกร
	มาตรการที่ 3 สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นอาหารโคเนื้อ เพื่อลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม	สอส.	กสส./สสส./ อปท./ ก.อุตสาหกรรม
	มาตรการที่ 4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาวันพิษจากการเผาฟางข้าว และต้นข้าวโพดหลังเก็บเกี่ยว โดยให้ภาครัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดหาเครื่องสับเศษพืชและเครื่องอัดฟ่อนให้ศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนนำไปปรับซื้อ ผลพลอยได้จาก การปลูกพืชดังกล่าวมาพัฒนาเป็นอาหารโคเนื้อ	สอส.	กสส./สนง.ปศุ./ สนง.ปศจ./อปท./ กรมส่งเสริมการเกษตร
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อม เพื่อพัฒนาด้านการผลิตอาหารสัตว์	สอส.	กสส./ สถาบันการเงินต่างๆ/ กองทุนต่างๆ
	มาตรการที่ 2 ยกย่องการให้บริการด้านอาหารสัตว์ของภาครัฐให้ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่	สอส.	กสส./ สถาบันเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2 การใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และ ระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยและการใช้นวัตกรรม /เทคโนโลยีด้านอาหารและการจัดการให้อาหาร โคเนื้อแม่นยำ	สอส.	กวป./กสส./ สนง.ปศข./ สนง.ปศจ.
	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนานวัตกรรม อาหาร และการให้อาหารสัตว์แม่นยำ	สอส.	กวป./กสส./ สนง.ปศข./สนง.ปศจ.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 สนับสนุนและถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพดีสำหรับใช้เอง และส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนพืชอาหารสัตว์ คุณภาพดีในสูตรอาหารโคเนื้อ	สอส.	กสส./ สนง.ปศข./ สนง.ปศจ.
	มาตรการที่ 2 สร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน /สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง ในการซื้อ/ขาย	สอส.	กสส./สนง.ปศข./ สนง.ปศจ./ สถาบันเกษตรกร
	มาตรการที่ 3 ส่งเสริมศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนให้มี ความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้	สอส.	กสส./สนง.ปศข./ สนง.ปศจ./ สถาบันเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/มาตรการ	ผู้รับผิดชอบหลัก	ผู้รับผิดชอบร่วม
แนวทางการพัฒนาที่ 2 การใช้ประโยชน์วัฏจักรอาหารสัตว์และ ระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	สอส.	กสส./
	มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับ กลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อม เพื่อพัฒนาด้าน นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการ อาหารสัตว์		สถาบันการเงินต่างๆ/ กองทุนต่างๆ/ สถาบันเกษตรกร
	มาตรการที่ 2 ปรับปรุงกฎระเบียบราชการ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และช่วยสนับสนุน การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกร/ กลุ่มเกษตรกร	สอส.	สกม.

โครงการและกิจกรรม ภายใต้แผนปฏิบัติการ ด้านโคเนื้อ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

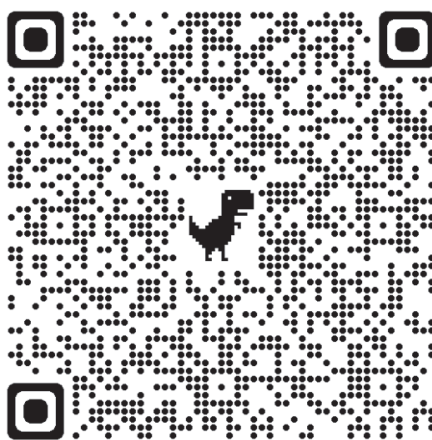

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ประกอบด้วย 3 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 รักษาและขยายตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนากิจกรรมเพิ่มปริมาณและคุณภาพโคเนื้อ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารโคเนื้อ

หมายเหตุ : กรณีไม่สามารถสแกน QR CODE ได้
สามารถเปิดไฟล์ได้จาก
[https://bit.ly/ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี](https://bit.ly/ยุทธศาสตร์โคเนื้อ_5ปี)

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี :
พ.ศ. 2566 – 2570
กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อ-กระบือ
กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

ฟาร์มที่ : บริษัท นิเวศน์ธรรมชาติฟาร์ม (ประเทศไทย) จำกัด

56

แผนปฏิบัติการด้านโคเนื้อ 5 ปี
พ.ศ. 2566 – 2570
กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อ-กระบือ
กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์